

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

Αρχείο
1974.95
Πανεπιστήμιο Νέου

ΤΑΡΧΕΙΑ
Ν. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
1974.95

Εφημερίδα του συλλόγου Μορφοβουνιωτών

Χρόνος 1993 Αρ. φύλλου 29

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Τρίμηνη έκδοση

Στοιχειωθετήθηκε & τυπώθηκε από τις εκτυπωτικές
επιχειρήσεις Αφοι Τσαλδάρη Τηλ. & FAX. 23.18.444 -
23.18.405

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ ΚΙ ΟΜΩΣ ΑΛΗΘΙΝΟ!

Υπάρχει ένα χωριό στα Άγραφα, στο νομό Καρδίτσας, το Βουνέσι. Αυτό το χωριό είναι γνωστό σε πολλούς για τους αγωνιστές του στους πολέμους και ακόμη γνωστότερο ότι είναι η γενέτειρα του Νικολάου Πλαστήρα, για τον οποίον εγώ δεν θα γράψω τίποτε αφού έχουν γραφεί τόσα πολλά από άλλους. Εγώ θα αναφερθώ υπό την μορφή παραμυθιού, ένα άλλο παιδί του χωριού αυτού.

Ήταν το έτος 1947 όταν γεννήθηκε ένα αγοράκι στο χωριό αυτό από γονείς απλούς, φτωχούς, αγωνιστές. Το αγόρι αυτό δεν διέφερε σε τίποτε από τα άλλα παιδιά του χωριού και φυσικά μεγάλωνε κάτω από τις πολύ δύσκολες συνθήκες που επικρατούσαν την εποχή εκείνη και στο συγκεκριμένο μέρος με τις δύσκολες μορφολογικές συνθήκες.

Τα χρόνια περνούσαν, τα παιδιά μεγαλώνουν, ήρθε η σειρά του Δημοτικού Σχολείου. Τα παιδιά πολλά οι δάσκαλοι λίγοι αλλά αξιόλογοι και πολύ αυστηροί, πολλές φορές αυταρχικοί με σκοπό πάντα το καλό των παιδιών. Κάνανε μεγάλες προσπάθειες

οι δάσκαλοι για να μπορέσουν να βγάλουν ανθρώπους χρήσιμους στην κοινωνία. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε, εμείς που ζήσαμε τα χρόνια εκείνα, πόσο δύσκολες ήταν οι συνθήκες αφού ούτε βιβλία δεν διαθέταμε, εκτός του αναγνωστικού, τα δε υπόλοιπα μαθήματα τα μαθαίναμε κυρίως από την παράδοση των δασκάλων. Τον ελεύθερο χρόνο τα παιδιά δεν είχαν πρόβλημα παιχνιδιών, αφού το κύριο παιχνίδι ήταν το ποδόσφαιρο με το μπαλωματένιο τόπι, το κρυφτό και άλλα αυτοσχεδιαζόμενα παιχνίδια, χωρίς να απαιτούνται χρήματα για απόκτηση παιχνιδιών (που τέτοιες σκέψεις). Τα χρόνια όμως περνούσαν. Ήρθε η αποφοίτηση από το Δημότικό σχολείο και η επιτυχία στις εισαγωγικές εξετάσεις του Α' Γυμνασίου Καρδίτσας που συνεπάγεται και την εγκατάσταση της οικογένειας από το Βουνέσι στην Καρδίτσα. Καινούργιο περιβάλλον, καινούργιες υποχρεώσεις, καινούργιες επιτυχίες. Η φοίτηση στο Α' Γυμνάσιο Αρρένων Καρδίτσας Πήγαινε καλά και η πρόοδος πολύ καλή.

Τα καλοκαίρια με τις διακοπές των σχολείων η οικογένεια ανέβαινε στο χωριό, το παιδί αυτό αντάμωνε τους φίλους του, τα παιχνίδια, το κυνήγι των φρούτων μια και "ο πέρα μαχαλάς" ήταν φτωχός σε φρούτα.

Με το πέρας της φοίτησης στο Γυμνάσιο η αγωνία των εξετάσεων για το Πανεπιστήμιο. Τα αποτελέσματα άριστα, η ανακούφιση, αλλά η φυσιολογική κατάληξη για τον πατέρα που η απάντησή του στο γιο του για την αναγγελία της επιτυχίας του στο Πανεπιστήμιο η απάντησή του ήταν: " Αυτό έλειπε να μην περάσεις κιόλας" !

Όταν υπήρχε ελεύθερος χρόνος κυρίως τα καλοκαίρια και με την διαμονή της οικογένειας στο Βουνέσι γινόντουσαν αγώνες ποδοσφαιρικοί με τα άλλα χωριά της Νεβρόπολης όπου η μορφή του παιδιού αυτού δέσποζε στην άμυνα κυρίως και λόγω σωματικών προσόντων στη θέση του σέντερ μπακ και ομάδα εκείνων των χρόνων του 60 και 70 ήταν ασυναγώνιστη. Βέβαια με το πέρας των χρόνων ήρθαν και άλλοι αγώνες φοιτητικοί, συνδικαλιστικοί, κλαδικό μέσα από τις τάξεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. Ήρθε η θητεία του στρατού μετά το πτυχίο του Γεωπόνου με ευτυχή κατάληξη όπως και οι προηγούμενες δραστηριότητες. Ακολούθησε σκληρός αγώνας για την επιβίωση και την καταξίωση. Το αποκορύφωμα της πολιτικής καταξίωσης άρχισε το 1981 με οχταετή θητεία στους κόλπους του ΠΑΣΟΚ με τα γνωστά σε όλους μας αποτελέσματα, εργατικότητα, συνέπεια, ηθικότητα. Ακολούθησαν τέσσερα σκληρά χρόνια, ίσως τα σκληρότερα της ζωής του, αλλά ο αγώνας συνεχίστηκε με αμείωτο ενδιαφέρον. Τα αποτελέσματα αυτού του αγώνα ήρθαν στις 10 Οκτωβρίου 1993 με την εκλογή του στο αξίωμα του Βουλευτή και την είσοδο κοινοβουλίου. "Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ" και τώρα καινούργιοι αγώνες για την εκπλήρωση πολλών ονείρων συγχωριανών του, Βουνεσιωτών, Καρδιτσιωτών, των απανταχού Ελλήνων.

Οι προσδοκίες και οι απαιτήσεις πολλές και δικαιολογημένες και δεν μένει παρά η πραγμάτωση αυτών, με τις ευχές όλων μας και ειδικά από τον λίμπερο εκείνης της ασυναγώνιστης ποδοσφαιρικής ομάδας, του γράφοντα.

Το παιδί αυτό για το οποίο έγραψα όλα αυτά δεν είναι άλλο από τον Ευριπίδη Παύλου Καφαντάρη, Βουλευτή ΠΑΣΟΚ νομού Καρδίτσας.

Γεώργιος Αντ. Κουτσώνας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αγαπητοί συγχωριανοί,

Υπάρχουν στιγμές που ο καθένας νιώθει ότι τα όνειρα, οι προσδοκίες, οι φιλοδοξίες γίνονται πραγματικότητα, όταν οι φίλοι, οι συγχωριανοί, οι πολίτες γενικότερα σε τιμούν με την ψήφο τους και σε κατατάσσουν στους άξιους του Ελληνικού κοινοβουλίου.

Πράγματι, μεγάλη τιμή για μένα, αλλά και μεγάλη ευθύνη. Δεν είναι και τόσο εύκολο να απευθύνω ευχαριστήριο στους συγχωριανούς, στους φίλους, στους συγγενείς, στους ανθρώπους αυτούς με τους οποίους μεγάλωσα μαζί τους, σ' αυτό το όμορφο και αγαπημένο χωριό, το ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ.

Θέλω, επίσης, να τιμήσω απ' αυτές εδώ τις γραμμές τους γονείς μου, που δε ζουν πια, τους ανθρώπους αυτούς που πάλαιψαν με

δυσκολίες, με αγώνες, με κόπους να με μεγαλώσουν, να μου δώσουν αρχές, ήθος αλλά και ευγενείς φιλοδοξίες.

Έτσι, αγαπητοί μου συγχωριανοί, θέλω να τιμήσω τη μνήμη του πατέρα μου, τη μνήμη της μάνας που με γέννησε, αλλά και τη μνήμη που με μεγάλωσε.

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ όλους. Να είστε βέβαιοι ότι θ' αγωνιστώ μ' όλες μου τις δυνάμεις για την προκοπή του τόπου μας και θα με βρείτε κοντά σας πάντα συμπαραστάτη, συγχωριανό και φίλο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Ο ετήσιος χορός

θα γίνει στις 12 Μαρτίου
ημέρα Σάββατο στο κέντρο
Δημήτρη Τουλιά.

Η Γενική Συνέλευση συλλόγου Αθηνών θα γίνει στις 9 Γενάρη στον Περισσό καφεενείον Καφεντζή. Παρακαλούνται οι χωριανοί να συμμετέχουν διότι έτσι θα βοηθήσουμε όλοι μας την παρατέρα πορεία του Συλλόγου.

Ο Αποκριάτικος χορός του Συλλόγου Αθηνών θα γίνει στις 13ης Μάρτη ημέρα Σάββατο τελευταία αποκριά στο κέντρο Δημ. Τουλιά.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

απ' το χωριό - την Νεβρόπολη - Την Καρδίτσα.

ΕΚΛΟΓΙΚΟ το φύλλο της Βουνεσιώτικης φωνής. Και πως να μην είναι, αφού οι εκλογές για μας τους Έλληνες είναι το πάθος μας. Αν και όταν θα διαβάζονται αυτές οι γραμμές το εκλογικό κλίμα θα έχει χαθεί, εντούτοις πρέπει να σημειωθούν ορισμένα. Πιστεύω ότι αξίζει.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ είχε ο Ευριπίδης Καφαντάρης στις εκλογές και ήδη είναι στην Βουλή εκπροσωπώντας το Έθνος. Η επιτυχία είχε αντίκτυπο και σχολιάστηκε από εχθρούς και φίλους. Ήρθε δεύτερος στο ψηφοδέλτιο του Πασόκ στο Νομό και πρώτος στην πόλη της Καρδίτσας. Συνολικά πήρε 12.000 σταυρούς. Καλή επιτυχία στο έργο του, εύχονται όλοι οι Βουνεσιώτες. **ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ** ήταν και άλλος χωριανός μας στην Καρδίτσα. Με το ψηφοδέλτιο του ΚΚΕ πολιτεύθηκε ο Απόστ. Μιχ. Πίτσας και δεν πήγε άσχημα. Πήρε περίπου χίλιους σταυρούς. Τον ευχόμαστε να τους πολλαπλασιάσει και στις άλλες εκλογές να είναι πρώτος κομμουνιστής Βουλευτής της Καρδίτσας.

ΤΡΙΤΩΣΕ. Υποψηφιότητα όμως στις εκλογές έθεσε και ένα άλλο παιδί της Βουνεσιώτικης Οικογένειας στην Θεσ/κη αυτή τη φορά. Ο λόγος για τον Σεραφεϊμ Κοντοστέργιο που πολιτεύθηκε με το ΑΣΚΕ στην Θεσ/κη. Μικρό το κόμμα αλλά η υποψηφιότητα μετράει. Συχνά μεγάλες αλήθειες λέγονται από μικρά κόμματα...

Η ΠΟΙΟΤΗΤΑ. Σαφώς πιο ήρεμα ήταν τα πράγματα. Η ένταση και ο φανατισμός άλλων εποχών δεν υπήρχε. Καλό σημάδι, ειδικά για ένα χωριό που καταστράφηκε απ' τον κομματισμό και τα πολιτικά πάθη. **ΑΝΤΑΜΟΜΑ** των απανταχού Βουνεσιωτών έγινε την Κυριακή των εκλογών. Χωρίς την παρουσία φίλων επισκεπτών το χωριό έσφυξε από ζωή. Όλοι οι ετεροδημότες στο χωριό. Φίλοι συγγενείς, συμμαθητές, άνθρωποι που είχαν χρόνια να έρθουν ήταν όλοι μαζί.

Μπορεί η μετανάστευση να ρήμαξε το χωριό, μα οι Βουνεσιώτες αντιστέκονται δεν νικήθηκαν. Απόδειξη τα "δικαιώματα" που άφησαν στο χωριό...

ΨΗΦΙΣΑΝ 1300. Μόνιμοι κάτοικοι περίπου 600...

Ποιος φταίει;

ΨΗΦΙΣΑΝ 1300 ΕΛΑΒΟΝ: Βουνεσιώτες 1300...

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Οι εκλογές όμως τελείωσαν. Τα προβλήματα παραμένουν και το χωριό χρειάζεται την βοήθεια όλων. Το γεγονός ότι εκλέχθηκε βουλευτής χωριανός, δεν σημαίνει ότι όλοι θα πρέπει να επαναπαυθούμε και να τα περιμένουμε περιμένουμε όλα έτοιμα. Βεβαίως ο χωριανός βουλευτής θα ανταποκριθεί και θα χρεωθεί ορισμένα θέματα, αλλά πρέπει να δουλέψουμε όλοι...

ΡΥΠΑΝΣΗ ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΟ.

Οι εκλογές πέρασαν. Παραμένουν όμως τα συνθήματα, οι μπογιατισμένοι τοίχοι, καθώς και τα πλαστικά σημάκια σε ορισμένους στύλους. Μένουν να θυμίζουν την βλακεία όσων τα έγραψαν. Μα επιτέλους γιατί θα πρέπει να ρυπαίνουν αυτοί οι "κύριοι" το χωριό; Δεν αντελήφθηκαν ότι πλέον οι ψηφοφόροι δεν χρειάζονται βαμμένους τοίχους γ'α την επιλογή τους;

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ. Στο παρόν φύλλο δημοσιεύονται τα αποτελέσματα των εκλογών στο χωριό και τα άλλα χωριά. Με μια προσεκτική ανάγνωση και σύγκριση με τις περασμένες εκλογές, βγαίνουν χρήσιμα συμπεράσματα...

ΟΡΕΙΝΟΙ. Στους 5 βουλευτές που εκλέχθηκαν στο Νομό Καρδίτσας οι 4 Μορφοβούνι - Καροπλέσι - Ελληνόπυργος - και Κανάλια. Το πιο εντυπωσιακό είναι ότι οι τέσσερις βουλευτές είναι και από την ίδια περιοχή αφού οι τρεις κοινότητες συνορεύουν ενώ το Καροπλέσι είναι και αυτό στην περιοχή Νεβροπόλεως. Για να δούμε, με τόσους ορεινούς θα πάνε μπροστά και τα ορεινά χωριά ή μόνος ορισμένοι ορεινοί...

ΞΑΝΑ ΕΚΛΟΓΕΣ. Για όσους δεν ευχαριστήθηκαν γενικώς με τις εκλογές ή ... "την βρίσκουν" μπροστά στην κάλη να θυμίσουμε ότι κάλπες θα έχουμε σίγουρα:

α) στις 12 Ιουνίου για την ανάδειξη Ευρωβουλευτών και

β) τον Οκτώβριο για την ανάδειξη κοινοτάρχη και Νομάρχη.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ. Για την εξαγωγή συμπερασμάτων καλό είναι να βρείτε και τα φύλλα της "Β. Φωνής για να γίνουν οι απαραίτητες συγκρίσεις. Όσοι δεν κρατάτε αρχείο την Β. Φ. χάνεται πάντως η προσφορά της εφημερίδουλας μας είναι δεδομένη... Καλή ανάγνωση και τα συμπεράσματα, όλα δικά σας...

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ LIFE. Κι ενώ εμείς βιώνουμε την μιζέρια μας στην περιοχή της Λίμνης όλο και κάτι κινείται. Ήδη το πρόγραμμα LIFE (με το οποίο ιδρύεται στην περιοχή της Λίμνης το ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ) προχωράει σιγά σιγά. Τον μήνα Οκτώβριο ήλθαν στο χωριό οι καθηγητές απ' τα εμπλεκόμενα πανεπιστήμια και έκαναν περιοδεία στην Λίμνη. Πρώτα ξεναγήθηκαν στο χώρο που τους παραχωρεί η κοινότητά μας, στα Ισιώματα και στο Πνευματικό Κέντρο. Αφού είδον και απήλθον οι επιστήμονες επισκέφθηκαν και τα άλλα χωριά. Χωρίς πολλά λόγια το Κ.Τ.Ε. μάλλον εγκαθίσταται στις περιοχές Μπεζιούλα - Νεοχώρι. Εμείς το πολύ να κερδίσουμε ένα δύο οικολογικά Μονοπάτια... Κι αυτά με το ζόρι. (Λεπτομέρειες στο μέλλον)

ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ. Δεν ενισχύθηκε τελικά το Πνευματικό Κέντρο του Χωριού και το Αγροτικό Ιατρείο που υποσχέθηκε ο κ. Σιούφας όταν ήταν στο Υπουργείο Υγείας. Αντίθετα έδωσε 3 εκατομ. για φίλτρα νερού στην δεξαμενή. Ίσως δεν πρόλαβε... **ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ** με 7.000.000 ενισχύθηκε το Αγροτικό Ιατρείο Μεσενικόλα... Με τέτοιο δρόμο που έφτιαξαν, πως να μην έρχονται με ευκολία τα λεφτά;...

ΤΑ ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ολοκληρώθηκαν μια σειρά έργα στο χωριό. συγκεκριμένα τελείωσε η τσιμεντόστρωση στην θέση Ζάβα - Κοντούλη- Πανταζέικα και η τσιμεντόστρωση ενός τμήματος από την οικία Φ. Πανταζή έως του Αντ. Τουλιά. Διαμορφώθηκε στην Γελαδαριά χώρος στάθμευσης, ενώ αποχετευτικά έργα έγιναν στα Κοντοστεργέικα.

Διάνοξη δρόμου έγινε στα Γιαννακέικα και κατασκευάστηκε μικρό τοίχείο. Έγιναν και άλλες τσιμεντοστρώσεις ενώ έγιναν και διάνοιξεις αγροτικού δρόμου, προς τη θέση Καπελίνα και στις βρίζες προς το Παλιόκαστρο.

ΤΣΙΠΟΥΡΟ. Φωτιά έβγαζαν τα καζανάρια στο χωριό. Φέτος λειτούργησαν 3 καζανάρια και το τσίπουρο βγήκε καλό. Επειδή ο καιρός ήταν άβρεχος τα τσίπουρα ήταν καλά και ανεβασμένα σε βαθμούς. Καλοδεμένα...

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ. Στην βιβλιοθήκη του Πνευματικού Κέντρου έχει αφιερωθεί μια προθήκη για την φιλοξενία έργων Βουνεσιωτών συγγραφέων. Ήδη εκεί εκτίθενται ορισμένα έργα του μεγάλου συγγραφέα Αντώνη Σαμαράκη καθώς και έργα των Βάγια Τσούλα, Ν. Γορδιού, του γιατρού Σ. Καφαντάρη. Παρακαλούνται οι χωριανοί που γνωρίζουν και άλλους που έχουν γράψει βιβλία να μας το γνωρίσουν. (π.χ. ο Ηλίας Γιαννάκος είχε γράψει ένα βιβλίο για το χωριό, αλλά μέχρι στιγμής δεν έχει βρεθεί ούτε το βιβλίο.

ΔΩΡΕΕΣ. Συνεχίζονται οι δωρεές χωριανών προς την Κοινότητα. Έτσι μετά τον Νικ. Λουρίκα (γαμπρός Βουνεσιώτη) που δώρησε ένα επαγγελματικό ψυγείο ο Απόστ. Π. Κοτοπούλης έκανε δωρεά μιας καπνοδόχου για τις ανάγκες του Δημοτικού Σχολείου. Εύγε και στους δυο που βοήθησαν την κοινότητα.

ΦΑΟΥΛ... Ενός κακού μύρια έπονται. Έτσι ενώ η ομάδα πέρυσι κόντεψε να ανέβει στην Α' κατηγορία, φέτος δεν πάει καθόλου καλά. Έφτασε μάλιστα να διακοπεί αγώνας λόγω... έλλειψης παιχτών! Η ομάδα αντιμετωπίζει πρόβλημα επιβίωσης. Να βοηθήσουμε όλοι ώστε να βρει τον περυσινό εαυτό της.

ΑΠΟΔΗΤΗΡΙΑ. Κατασκευάζονται στο γήπεδο. Η διοίκηση της ομάδας και ιδιαίτερα ο Αποστ. Ευάγ. Σκούφης κινήθηκαν δραστήρια και πέτυχαν πριν από μήνες χάρις τη βοήθεια του Β. Κοριλού (απ' τους βουλευτές Σιούφα- Αναγνωστόπουλο) πιστώσεις 4 εκατ. δρχ. Ήδη έχουν προχωρήσει σημαντικά και σύντομα το γήπεδο θα έχει σύγχρονα αποδυτήρια. Συγκεκριμένα σ' όσους βοηθάνε την ομάδα.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ. Λύση φαίνεται στο πρόβλημα των σκουπιδιών. Ήδη έχει αναλάβει εργολάβους για την κατασκευή χωματερής στην περιοχή "Κοτρονάκια". Θυμίζουμε ότι ο Αναπτυξιακός Σύνδεσμος της Λίμνης

δεν κατάφερε τελικά να πείσει καμία κοινότητα να φιλοξενήσει την χωματερή. Έτσι θα κατασκευαστούν σε κάθε κοινότητα από μία.

Εντομεταξύ άκαρπη ήταν η δημοπρασία για το απορριματοφόρο της κοινότητας. Μάλλον θα μείνει ανεκμετάλειτο, αφού το αυτοκίνητο είναι μεγάλο και δεν χωράει σε όλους τους δρόμους. Κρίμα...

Πάντως η μέθοδος της υγειονομικής ταφής επελέγη για την λύση του προβλήματος των σκουπιδιών. Μακριά απ' το "στεφάνι" και ότι νάναι...

ΔΡΟΜΟΣ. Είναι γνωστό ότι ο δρόμος Μητρόπολη-Μορφοβούνι παραδόθηκε στην κυκλοφορία ενώ απομένουν άλλα 3 Km να ασφαλτοστρωθούν. Πρέπει όμως άμεσα να γίνουν οι απαραίτητες σημάσεις και να οριοθετηθούν οι κατευθύνσεις κυκλοφορίας. Μέχρι τότε τα μάτια μας δεκατέσσερα, όλοι... (Τα ατυχήματα παραμονεύουν).

ΗΣΥΧΙΑ... ΚΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑ... Η παράδοση στην κυκλοφορία του νέου δρόμου και η διέλευση των αυτοκινήτων έξω απ, το χωριό είχε ως αποτέλεσμα να βρουν οι κάτοικοι των σπιτιών στο δρόμο την ησυχία τους... και οι καταστηματαρχές την ανησυχία τους. Κακά τα ψέματα το χωριό απομονώθηκε.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ! Πριν από λίγους μήνες ο παπα-Βασίλης έκανε πράξη το Ταμείο Αλληλοβοήθειας Μορφοβουνιωτών. Ήδη έχουν συγκεντρωθεί κάποιοι χιλιάδες δρχ. Να θυμίσουμε ότι σκοπός του ταμείου είναι να βοηθηθούν οι ανήμποροι γέροντες, οι άρρωστοι και οι άποροι χωριανοί μας. Η διαχείριση είναι διάφανη και δεν αμφιβάλει καν εις γι' αυτό. Μέρους αγάπης που είναι ας δώσουμε κάτι όλοι.

Προσοχή: ο λογαριασμός είναι στο κατάστημα της ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ στην Καρδίτσα. Όσοι πάλι θέλουν μπορούν να στείλουν τα χρήματα απ' ευθείας στο χωριό για το Ταμείο Αλληλοβοήθειας Μορφοβουνιωτών. Μορφοβούνι Καρδίτσας 430 67.

ΑΝΟΒΡΙΑ. Το νερό νεράκι θα πούμε φέτος. Η ανοβρία που συνεχίζεται θα έχει αρνητικές επιπτώσεις σε όλα. Η λίμνη εξαφανίστηκε και μάλλον θα αργίσει να συνέλθει. Έτσι όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα, ούτε μια βροχή μας σώζει αλλά μια βαρυχειμωνιά... (τελικά τι συμφέρει κοινόχρηστα ή νερό;)

ΕΚΤΡΟΠΗ. Τελικά χάθηκε άλλη μια χρονιά και ο ποταμός Κερασιώτη δεν εκτράπηκε στην Λίμνη. Η μόνη εκτροπή που έγινε ήταν... των αρμοδίων υπηρεσιών που χειρίζονται το θέμα...

ΜΟΝΟΘΕΣΙΟ, είναι το Δημοτικό Σχολείο στο χωριό. Ο Δάσκαλος τυγχάνει και χωριανός μας (ο Ε. Γκιούρης). Τα παιδιά και τα μάτια μας... (Γενικώς).

ΠΑΡΑΛΙΓΟ... Με δέκα εκατομ. δρχ. θα ενίσχυε το υπουργείο Πολιτισμού την συντήρηση του Μοναστηριού μας. Η απόφαση ήταν έτοιμη, αλλά οι πολιτικές εξελίξεις στάθηκαν εμπόδιο. Παραλίγο.

ΕΡΓΑ γίνονται στο χώρο του μοναστηριού. Ήδη έχουν γίνει διαμορφώσεις στον εξωτερικό χώρο και διπλασιάστηκε ο χώρος στάθμευσης των αυτοκινήτων. Το δασαρχείο έστησε ένα κιόσκι και παγκάκια ξύλινα. Ο τοίχος της ανατολικής πλευράς υπερηψώθηκε ενώ έγινε καθαρισμός του προαυλίου χώρου. Σύντομα αναμένεται συντήρηση του τείχους. Στο πρόγραμμα είναι και η δεντροφύτευση. Να βοηθήσουμε όλοι!

ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ... Τον περασμένο χρόνο δεντροφυτεύθηκαν οι βρύσες Αγ. Παρασκευή και Αθανάση. Και στις δυο περιπτώσεις τα δέντρα αρχικά έπιασαν. Αλλά δεν προσέχθηκαν όσο θα' πρεπε. Στην Αγ. Παρασκευή τα πλατάνια καταστράφηκαν ενώ στον Αθανάση δεν έμεινε τίποτα όρθιο που να θυμίζει δενδροφύτευση. Σκόπιμα; αμέλεια; Μάλλον αναισθησία...

ΜΑΑΣΤΡΙΧΤΙΩΤΕΣ... Έτος εφαρμογής της συνθήκης του Μάαστριχτ το 1994. Η ΕΟΚ ολοκληρώνεται και σε πέντε χρόνια θα γίνει και η νομισματική ένωση. Τέρμα τότε τα δίφραγκα. Μόνο ΕΚΙΟΥ Μαστρηιώτες χωριανοί...

ΚΑΙ FAX. διαθέτει η κοινότητα Μορφοβουνίου. Το γράφουμε και πάλι διότι αρκετοί χωριανοί το χρησιμοποίησαν ήδη ενώ κάποιοι άλλοι το αγνοούσαν. Έχει αριθμό κλήσης 0041 - 95368 (όμοιο με το τηλέφωνο του Κοινοτικού γραφείου).

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Δημοτική Πινακοθήκη σκέφτηκε να κάνει ο Δήμος Καρδίτσας, για να στεγάσει τα έργα των Βαλταδόρων Δημ. Γιολλάση, που μέχρι τώρα είναι στιβαγμένα στο Λαογραφικό μουσείο της Πόλης. Καλή επιτυχία. Θυμίζουμε ότι ο Δήμ. Γιολλάσης, ο ζωγράφος του Θεσσαλικού κάμπου είχε γεννηθεί στο χωριό μας το 1897 και απεβίωσε πέρυσι (1993) το Φεβρουάριο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Σε συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο από τους επιτυχόντες πέρασε στο Θεολογικό τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών η Τουλιά Θεοδώρα του Σωτηρίου. Ο Σύλλογος της εύχεται καλή σταδιοδρομία.

Ο Σύλλογος των απανταχού Μορφοβουνιωτών της Αθήνας θα κυκλοφορήσει για το νέο έτος ημερολόγιο με φωτογραφίες με πανοραμική θέα του χωριού. Φροντίστε όλοι να το προμηθευτείτε.

Ακόμα ο σύλλογος υπενθυμίζει ότι πολλοί λίγοι είναι αυτοί που πληρώνουν τη συνδρομή για την εφημερίδα, δυστυχώς όμως αυτή έχει έξοδα και τα έσοδά μας είναι πενιχρά. Φροντίστε λοιπόν όσοι δεν έχετε ταχτοποιηθεί οικονομικά με το σύλλογο να δώσετε τη συνδρομή σας στους κατά τόπους συλλόγους.

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Σοβαρό δημογραφικό πρόβλημα αντιμετωπίζει το χωριό μας. Αυτή η διαπίστωση είναι βέβαια κακή αλλά σύμφωνα με τα στοιχεία έρευνας που διεξάγει γνωστός χωριανός μας η κατάσταση είναι πιο σοβαρή απ' όσο αρχικά είχε εκτιμηθεί. Στόχος της Έρευνας είναι να αξιολογηθεί ο πληθυσμός που πραγματικά μένει μόνιμα στο χωριό. Ανάλογα με τα στοιχεία που θα προκύψουν θα αναπτυχθούν προτάσεις συγκεκριμένες.

Από τα μέχρι στιγμής στοιχεία φαίνεται ότι στο χωριό μένουν μόνιμα 187 "οικογένειες" όπου όμως οικογένεια σημαίνει ανοιχτές κατοικίες, έστω κι αν μένει ένα άτομο).

Το 50.8% του πληθυσμού είναι άντρες ενώ το 49.2% είναι γυναίκες. (Αν και από το ποσοστό είναι απόλυτα φυσιολογικό, στις επιμέρους αναλύσεις υπάρχει αναντιστοιχία φύλλων κατά ηλικίας).

Η ηλικιακή κατανομή σύμφωνα με τα στοιχεία της έρευνας έχει ως εξής:

ΗΛΙΚΙΑ	ΑΝΔΡΕΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	ΜΕΣΟ ΠΟΣΟΣΤΟ
0-20	13.0%	3.3	8.1
21-45	16.5	13.9	15.2
46-65	36.5	41.9	39.4
65 και άνω	34.0	40.7	37.3

Σύμφωνα με τις μέχρι τώρα εκτιμήσεις η εικόνα είναι στο σύνολό της αρνητική και απέχει πολύ από τα παλιότερα χρόνια, όπου η εικόνα ήταν εντελώς διαφορετική.

Βασική διαπίστωση του ερευνητή είναι ότι θα πρέπει άμεσα να δρομολογηθούν έργα τόνωσης της τοπικής οικονομίας ώστε να συγκρατηθεί ο εναπομείναν νεανικός πληθυσμός.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου του χωριού διαπιστώνοντας ότι δεν υπάρχει μέχρι σήμερα επιμελημένη έκδοση με την ιστορία του χωριού μας, προσανατολίζεται στην έκδοση σχετικού εντύπου.

Όσοι έχουν ασχοληθεί με την ιστορία του χωριού ή με κάποιο τμήμα (Λαογραφία, Οικονομία, Έθιμα, κ.λ.π.) ή γενικά ασχολούνται με το Λόγο (ποίηση - πεζογραφία) και θέλουν να δημοσιευθεί η εργασία τους ας επικοινωνήσουν με τον υπεύθυνο κ. Παν. Νάνο (Ταχ. Δ/ση Νικηταρά 92-94 Τ.Κ. 43100 Καρδίτσα) Λεπτομέρειες θα ανακοινωθούν στο επόμενο φύλλο.

50 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΟΥ ΒΟΥΝΕΣΙΟΥ 1943-1993

Για να θυμούνται οι Παλαιοί και να μαθαίνουν οι Νέοι Γράφει ο Α. Ζαρκάδας.

Στα μέσα Ιουνίου εφέτος 1993 συμπληρώθηκαν πενήντα (50) χρόνια από την απαφράδα εκείνη μέρα που το ηρωικό Βουνέσι και στη συνέχεια και ο Μεσενικόλας την ίδια ημέρα, έγιναν παρανάλωμα του πυρός απ' τους Ιταλούς φασίστες του Μουσολίνι και τους συνεργάτες τους "πεγεωνάριους". Οι τελευταίοι αυτοί ήταν ντόπια καθάρματα, θλιβερές φιγούρες Μουσελίνων που νόμισαν ότι με τους Ιταλούς θα κατάφερναν να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους που βασικά ήταν η δημιουργία του "ΠΡΙΓΚΗΠΑΤΟΥ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ" για το οποίο έκαναν μια προσπάθεια, αλλά ο ΕΛΑΣ και οι ΕΑΜΙΚΕΣ οργανώσεις που είχαν πληροφορηθεί τις προθέσεις τους, γιατί το καλοκαίρι του 1942 (πριν ακόμα εμφανισθεί ο ΕΛΑΣ κι οι άλλες Αντιστασιακές Οργανώσεις) είχαν ρημάξει τα χωριά της περιοχής μας όπου πήγαιναν με συνοδεία Ιταλών φασιστών, ομοίων τους, έδερναν ανελέητα, όποιον έβλεπαν μπροστά τους, ζητούσαν όπλα και άρπαζαν ό,τι τους άρεσε. Οι τύποι αυτοί εξέλειπαν και δεν ξανάδωσαν σημεία ζωής. Αρκετοί από τους παλιούς Βουνεσιώτες θυμούνται αυτά τα κοινωνικά κατακάθια.

Οι Ιταλοί στρατιώτες μαζί με τους Λεγεωνάριους ξεκίνησαν στις αρχές Ιουνίου 1943, από τα Τρίκαλα προς την Πόρτα, το Μουζάκι ως τα χωριά της περιοχής. Έκαψαν ελεηλάτησαν και ρήμαξαν αρκετά χωριά εκεί και επειδή σε μας τον Εφεδρικό ΕΛΑΣ Βουνεσιού 30-35 άνδρες περίπου, μ' επικεφαλής τον αιμνηστο μόνιμο υπολοχαγό πεζικού Αριστείδη Λαδιά (σκοτώθηκε αργότερα στον εμφύλιο), με άλλους τόσους άνδρες, που υπολογίζαμε ότι οι Ιταλοί μετά την περιοχή Μουζακίου θα κετευθύνονταν στα χωριά μας, είχαμε ύστερα από συνεννόηση εγκατασταθεί σε κατάλληλη θέση στη Μακριά Ράχη και παρακολουθούσαμε τις κινήσεις τους αυτές, χωρίς να έχουμε κάποια συγκεκριμένη πληροφορία για τα σχέδια των Ιταλών και φοβούμενοι ότι θα χρησιμοποιούσαν τον πιο πρόσφορο και πιο βατό δρόμο προς τα χωριά μας, τη Μακριά Ράχη, που το έδαφος ήταν κατάλληλο για την κίνηση τόσο των στρατιωτών όσο και των μεταγωγικών που ήταν πολλά.

Όμως οι υπεύθυνοι για την επιχείρηση αυτή προτίμησαν να νικηθούν από άλλα σημεία, ίσως επειδή είχαν πληροφορηθεί ότι η δίοδος αυτή φυλασσόταν.

Την κίνηση των Ιταλών προς το Βουνέσι - Μεσενικόλα, πριν οι Ιταλοί μπουν στο χωριό μας και τη μάχη που δόθηκε εκεί περιγράφει αριστοτεχνικά, με κάθε λεπτομέρεια, αλλά και με γλαφυρότητα ο καλός μου φίλος και παλιός αγωνιστής, επωνύμης τότε και στη συνέχεια Έφεδρος Αξιωματικός του ΕΛΑΣ της Σχολής Ρεντίνας Γιώργος Ζαχαρόπουλος, από την Καστανιά - Καρδίτσας, έγκριτος Δικηγόρος Αθήνας, από πολλά χρόνια ο οποίος είχε πάρει μέρος στη μάχη αυτή, μ' επικεφαλής το Βασίλη Μπότση (Αγραφιώτη), φίλο μου και συμμαθητή μου στη Σχολή Εφ. Αξιωματικών Σύρου, (πρέπει να σημειώσω εδώ ότι στη Σχολή Έφεδρων Αξιωματικών Ρεντίνας του ΕΛΑΣ, υπηρέτησε σαν Εκπαιδευτήσης ο συγχωριανός μας αιμνηστος Μήτσος Κωντόρδιος).

Η παραπάνω περιγραφή περιλαμβάνεται στο πολύ ωραίο βιβλίο του Καρδίτσιωτη συγγραφέα και παλαίμαχου αγωνιστή Απόστολου Στρογγύλη.

"Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ" - "Η ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ". Την παραθέτω ολόκληρη:

Η μάχη του Βουνεσιού

Δέκα μέρες περίπου μετά τη μάχη της Πόρτας, και συγκεκριμένα στις 14 Ιουνίου 1943, γίνεται η πρώτη απόπειρα να καταληφθεί απ' τους Ιταλούς ο χώρος του πεδίου ρίψεων στη Νευρόπολη, όπου σε λίγο θα αρχίσει να κατασκευάζεται το αεροδρόμιο. (Στην κατασκευή του, τη λειτουργία του και στο ρόλο του αναφέρεται το βιβλίο μου - που κυκλοφόρησε - "Το αντάρτικο αεροδρόμιο"). Την αφήγηση της μάχης κάνει ο Γιώργος Ζαχαρόπουλος (Φεραίος) που πήρε μέρος σ' αυτή, σαν απλός αντάρτης και γλίτωσε από θάυμα. Δεν το γράφει ο ίδιος. Το λένε όμως οι συναγωνιστές του. Η αφήγησή του:

Ύστερ' από λίγες μέρες (14 ή ίσως 17 Ιούνη) δυο τάγματα πεζικού των Ιταλών εξόρμησαν με στόχο το πεδίο ρίψεων της Νευρόπολης, το οποίο σε λίγο θα μεταβληθεί σε αεροδρόμιο.

Το μόνο τμήμα του ΕΛΑΣ που είχε μείνει στην περιοχή ήταν το 5ο συγκρότημα του Υπαρχηγείου Αγραφών, με διοικητή τον Αγραφιώτη (Βασίλη Μπότση). Η δύναμή του 60 άνδρες με τρία οπλοπολυβόλα μπρέντ και ένα πολυβόλο χότσκις χωρίς τρίποδο θέσεως, τέσσερα μικρά αυτόματα και ένα ατομικό όλμο. Ο χώρος του: τα ριζοχώρια του κάμπου, από Καλλιφώνι μέχρι Φανάρι. Την εξόρμηση των Ιταλών την περιμέναμε.

Οι πρώτες εντολές του Αρχηγείου ήταν να πιάσουμε θέσεις στο Μοσχάτο (Βλάσδο), στο δρόμο προς Τσαρδάκι. Και εκεί οργανωθήκαμε στις 12 Ιουνίου. Όμως ήρθε νεότερη διαταγή να πάμε στο Βουνέσι. Κινηθήκαμε απόγευμα και σουρουπώνοντας φτάσαμε. Εκεί υπήρχε γερό τμήμα του εφεδρικού ΕΛΑΣ, με διοικητή τον Βασίλη Αλεξανδρή (σκοτώθηκε το 1944 στην επίθεση κατά της Καρδίτσας).

Οι πρώτες θέσεις αναγνωρίστηκαν στο πλάτωμα μπροστά στο χωριό. Δεν άρεσαν όμως στον Αγραφιώτη. Και τραβηχτήκαμε στο χωριό, στο δρόμο προς Μεσενικόλα και στο δρόμο προς Νευρόπολη, κοντά στον Άη-Θανάση.

Το συγκρότημα είχε εκεί τρεις ομάδες - η τέταρτη, με τον Άγη (Ρουσόπουλο) ήταν σε

αποστολή κι είχε μαζί της και τον ολμίσκο. Η μία έπιασε θέσεις προς τον Άη-Θανάση. Αυτή είχε πολυβόλο χότσκις χωρίς τρίποδο θέσεως. Πολυβολητής ο Απόστολος Καλατζής (Καρατάσος), γεμιστής ο Σούλης Νασιάκος (Σκουφάς) - σκοτώθηκαν και οι δύο στον Εμφύλιο. Η άλλη, με πολυβολητή τον Κώστα Φρατζή (Λεπενιώτη) - σκοτώθηκε στη μάχη της σοδειάς - έπιασε το δρόμο προς Μεσενικόλα και θέσεις πάνω από το χωριό. Η τρίτη, ανάμεσα στις δύο άλλες. Ο εφεδρικός ΕΛΑΣ στα σπίτια του χωριού. Τα χαράματα της 14ης Ιουνίου οι Ιταλοί, με δύναμη τριών ταγμάτων, ανηφόριζαν προς τη Νευρόπολη σε τέσσερις φάλαγγες. Η μία ανέβαινε από τον αμαζωτό δρόμο του Παλαιόκαστρου προς Μεσενικόλα - Βουνέσι. Ανακόπηκε με την ανατίναξη της γέφυρας και από τον εφεδρικό του Μεσενικόλα. Ένα σκέλος της συνέχισε από Αγιώργη προς Βουνέσι.

Η δεύτερη φάλαγγα ανέβαινε από Κανάλια προς Βουνέσι, η τρίτη από Γόλτσα (Άγιο Ακάκιο) και η τέταρτη από Γράλιστα.

Η διαταγή του Αγραφιώτη ήταν: Κανείς δεν θα πυροβολήσει πριν δώσω εγώ το σύνθημα. Οι Ιταλοί προχωρούσαν αμέριμνοι. Είχαν πολλά μεταγωγικά μουλάρια. Τους ακολουθούσαν και λεγεωνάριοι. Πλησίασαν στο χωριό, πέρασαν το μονοπάτι στη σαρούλα και άγγιζαν τα πρώτα σπίτια. Άλλοι ανηφόριζαν προς τον Άη-Θανάση. Έφτασαν στα τριάντα μέτρα από τους αντάρτες και τους εφεδροΕΛΑΣίτες του Αλεξανδρή. Και τότε δόθηκε το σύνθημα.

Ακολούθησε καταγισμός πυροβολισμών από όπλα και αυτόματα.

Οι Ιταλοί αλαφίστηκαν. Σκόρπισαν προς όλες τις κατευθύνσεις, αφήνοντας πολλούς νεκρούς και τραυματίες.

Όμως αυτοί που έρχονταν από πίσω ήταν πολλοί. Οι αξιωματικοί τους, που γρήγορα αντιλήφθηκαν ότι ήμαστε λίγοι (τρία πολυβόλα άκουγαν), με σταθερότητα συγκράτησαν και ανέπτυξαν τους άνδρες τους. Έστησαν όλμους, πολυβόλα και άρχισαν καταιγισμό πυρός. Ένας αξιωματικός, καβάλα σε άσπρο άλογο, απτόητος έτρεχε εδώ κι εκεί, μάζευε φυγάδες, επιστατούσε στο στήσιμο των βαρέων όπλων. Πολλοί του ρίξαμε, κανένας δεν το πέτυχε.

Είχε περάσει μία ώρα από τον αιφνιδιασμό και οι

Ιταλοί, κυρίως αυτοί που συνεχώς έφταναν από κάτω, σταθεροποιήθηκαν, καλύφθηκαν, έβαζαν με τα βαριά όπλα προς όλες τις κατευθύνσεις. Εμείς αραιώναμε τα πυρά. Ήταν λιγοστές οι σφαίρες μας και πλέον οι στόχοι είχαν γίνει δύσκολοι. Και έπρεπε να μη ρίχνουμε χωρίς ελπίδα. Συνεχίσαμε για μια ακόμα ώρα με αραιά πυρά.

Στο μεταξύ η φάλαγγα των Ιταλών που ερχόταν από τη Γράλιστα προχωρούσε να κεφαλώσει το αριστερό της παράταξής μας. Ο κίνδυνος ήταν άμεσος και μεγάλος. Παραπέρα παραμονή μας εκεί δεν είχε πια νόημα. Και διατάχτηκε η σύμπυξη. Έγινε με επιτυχία από τα δρομολόγια που είχαν αναγνωρισθεί αποβραδής. Γυρίσαμε προς τη Νευρόπολη, στο απυρόβλητο, και από κει στα ριζά του Κρουονεριού- Μπεζούλας.

Οι Ιταλοί, μπήκαν στο Βουνέσι και το Μεσενικόλα και τα κάψανε. Οι κάτοικοι είχαν φύγει από τα χαράματα. Το βράδυ οι Ιταλοί στρατοπέδευαν στη Νευρόπολη. Ήταν μεγάλες απώλειές τους από τον αιφνιδιασμό (σε εκατό τους ανεβάζει το ανακοινωθέν του Γενικού Στρατηγείου).

Εμείς είχαμε τρεις ελαφρά τραυματίες. Ο ένας της ομάδας μας, ήταν ο Γιώργος Ράγκος. Είχε χτυπηθεί από βλήμα όλμου στο πόδι. Τους άλλους δεν τους θυμάμαι.

Στη μάχη διακρίθηκαν ο Αποστόλης Καλατζής από το Φανάρι, ο Σούλης Νασιάκος από την Καρδίτσα και ο Πάνος Καραγιάννης από την Καστανιά. Τιμήθηκαν με εύφημη μνεία από το Αρχηγείο.

Ο Ίταμος (Περικλής Παπαδημητρίου που ήταν ο στρατιωτικός του Υπαρχηγείου Αγράφων, στο οποίο υπήγετο το 5ο Συγκρότημα του Αγραφιώτη (και ο οποίος μόλις τώρα επέστρεψε στην Ελλάδα από την Πολωνία) συμπληρώνει στο σημείο αυτό την αφήγηση του Γ. Ζαχαρόπουλου:

Οι Ιταλοί, 1.500 τον αριθμό, στρατοπέδευαν στη Νευρόπολη. Τα όπλα μας ήταν λίγα, ελάχιστα, και μάλιστα για μια τέτοια δύναμη. Επικοινωνήσα με τον Άγγλο σύνδεσμο, τον λοχαγό Πωλ (ο τακτικός σύνδεσμος, ο Ντένις, έλειπε) και τον παρακάλεσα να ζητήσει ρίψη όπλων απ' το Κάιρο επείγοντως. Το έκαμε αμέσως, προσθέτοντας ότι "κινδυνεύουμε να συλληφθούμε". Η ρίψη έγινε αργά το ίδιο βράδυ, προς το μέρος του Καρβασαρά. Συγκροτήσαμε 4 ομάδες κομάντος από 3 διαλεχτούς άνδρες η καθεμιά. Αποστολή των ομάδων να εισδύσουν τη νύχτα στο στρατόπεδο των Ιταλών από διαφορετικές κατευθύνσεις. Το κατάφερε μόνο μια ομάδα, η οποία έριξε χειροβομβίδες και χτύπησε με αυτόματα μια σκηνή, που κατά σύμπτωση ήταν η σκηνή του Επιτελείου. Σκοτώθηκε ο Επιτελάρχης συνταγματάρχης. Προκλήθηκε σύγχυση και οι Ιταλοί χτυπιούνταν μεταξύ τους. Μόλις έφεξε, έφυγαν για την Καρδίτσα. Από την πόλη μάς ειδοποίησαν για το σκοτώμο του Επιτελάρχη και αρκετών Ιταλών.

Ο λοχαγός Πωλ έκαμε πρόταση στο Κάιρο για παρασημοφόρησή μου. Εκείνη τη στιγμή επέστρεψε ο Ντένις, που τον κασάδιασε αγρίως γιατί είχε ζητήσει όπλα για τον ΕΛΑΣ. Ο Πωλ διώχτηκε από την περιοχή. Φεύγοντας μου είπε: "Εγώ, Ίταμε, είμαι αξιωματικός του στρατού και ο Ντένις κατάσκοπος των μυστικών υπηρεσιών. Αυτή είναι η διαφορά μας".

Πριν την έναρξη της μάχης, ο Ίταμος που βρισκόταν στο Μεσενικόλα, έκαψε τη γέφυρα της αμαξωτής οδού (κάτω απ' το Μεσενικόλα) και έτσι παρεμπόδισε την κίνηση των μηχανοκίνητων των Ιταλών.

Το ολοκαύτωμα του Βουνεσιού

(συνέχεια στα προηγούμενα)

Εμείς, ο Εφεδρικός ΕΛΑΣ Βουνεσιού-Μεσενικόλα, στη Μακριά Ράχη εκείνη την Ημέρα, την είδηση, ότι έγινε η μάχη και ότι οι Ιταλοί μπήκαν κι έβαλαν φωτιά στα σπίτια και του Βουνεσιού και του Μεσενικόλα, την πήραμε, κάπως καθυστερημένα. Φύγαμε αμέσως από εκεί και μη γνωρίζοντας που βρίσκονται οι Ιταλοί, κατευθυνθήκαμε προς το Κρουονέστ - Πεζούλα. Στη διαδρομή αυτή με αφάνταστη θλίψη και

ανείπωτο μίσος κατά των επιδρομέων, βλέπαμε τους καπνούς που ανέβαιναν στα ύψη κι' από τα δυο χωριά, βαδίζουμε μηχανικά, χωρίς μιλή, βυθισμένα καθένας στη σκέψις του, για το σπίτι του για τους δικούς του και για το πως θα αντιμετωπιστεί η κατάσταση, χωρίς σπίτι, χωρίς τους σταύλους για τα ζώα, που ήταν απαραίτητα για τη ζωή των κατοίκων, χωρίς ζωτροφές κ.λ.π. και ακόμα χωρίς χρήματα, λόγω της κατοχής. Η στενοχώρια μας ήταν πιο μεγάλη γιατί οι Ιταλοί μας αιφνιδιασαν. Δεν βρέθηκε κανένας αρμόδιος από τις οργανώσεις που έβλεπαν τις κινήσεις των Ιταλών, να ειδοποιήσουν τη δική μας Οργάνωση στα δύο χωριά, ώστε να βρεθούμε την ημέρα αυτή στα χωριά μας, να συμπαραταχθούμε με το τμήμα του ΕΛΑΣ που έδωσε τη μάχη με τους φασίστες, ν' αγωνιστούμε ενάντιά τους, όπως ήταν ο σκοπός μας, τόσες ημέρες που φυλάγαμε στη Μακριά Ράχη, αποφασισμένα να τους χτυπήσουμε, με τα λίγα πολεμικά μέσα που διαθέτουμε, εάν ερχόντουσαν από εκεί.

Το πρωί της επομένης ημέρας πήραμε πληροφορίες ότι οι Ιταλοί έφυγαν από την περιοχή και επιστρέψαμε στο χωριό, όπου αντικρύσαμε μια εικόνα αφάνταστα χειρότερη από αυτή που φανταζόμαστε. Η καταστροφή ήταν ολοκληρωτική.

Τα σπίτια όλα και τα βοηθητικά κτίσματα, μετά το κάψιμο σωριάστηκαν, οι περισσότεροι δρόμοι έκλεισαν από τους τοίχους που κατέρρευσαν, η όμορφη εικόνα του λεβέντικου Βουνεσιού που πριν έσφυξε από ζωή είχε μεταβληθεί σε σωρό ερειπίων.

Όμως δεν ήταν μόνο αυτή η ζημιά, οι φασίστες και οι συνεργάτες τους, άφησαν φεύγοντας και (7) νεκρούς, τους: 1) Ελένη χήρα Απ. Γιαννάκου, 2) Αγορίτσα Πετροπούλου (Μπίλαινα), 3) Αντώνη Καφεντζή 4) Γιώργο Σταμογιώργο, 5) Γιάννη Σταμογιώργο, που τους εξετέλεσαν έξω από το χωριό, 6) Φώτη Γ. Ρεφενέ και 7) Ηλία Γ. Ρεφενέ, που ήταν αδέρφια, ανάπηροι εκγενετής και τους έκαψαν μέσα στο σπίτι τους. Ούτε αυτούς τους δύο δεν τους λυπήθηκαν οι φασίστες παρ' ότι ήταν σ' αυτή την κατάσταση.

Από την Οργάνωση του ΕΑΜ του χωριού συγκροτήθηκε Επιτροπή που έκανε παραστάσεις στην Αγροτική Τράπεζα Καρδίτσας, για ενίσχυση των πυροπαθών και ήλθε στο χωριό Συνεργείο από υπαλλήλους της που έδωσε υπό τύπον δανείου, μια ενίσχυση οικονομική στους κατοίκους. Από τότε άρχισε η προσπάθεια ανοικοδόμησης του Βουνεσιού, που ανακόπηκε από τις εκαθαριστικές επιχειρήσεις των Γερμανών, στις 29/11-2/12/1943 και πιο πολύ από τον εμφύλιο που κράτησε ως το 1950.

Μετά το 1950 η ανακοδόμηση συνεχίστηκε με όλο και εντονότερους ρυθμούς και το Βουνέσι τώρα (1993) είναι ωραιότερο από κάθε άλλη φορά. Αλλά για να γίνει όπως είναι τώρα, χρειάστηκαν πολλές ιδρώτας και ανυπολόγιστες θυσίες από δύο γενεές ανθρώπων. Η λεβεντιά και η περηφάνεια αλλά και η παροιμιώδης δραστηριότητα και η ανυπέβλητη εργατικότητα που πάντοτε διέκρινε και διακρίνει τους Βουνεσιώτες έπαιξε και στην περίπτωση αυτή τον απαραίτητο ρόλο.

Κλείνοντας τις σημειώσεις μου αυτές για τη συμπλήρωση 50 χρόνων από το ολοκαύτωμα του ηρωικού Βουνεσιού, θέλω να τονίσω ότι ποτέ δεν μπορεί και δεν πρέπει να ξεχνάμε, πως αιτία αυτών των συμφορών του χωριού και των κατοίκων του, ήταν ο πόλεμος, που για όλη την Ελλάδα, άρχισε το 1940 και ουσιαστικά τελείωσε το 1950, αφού στο περασμά του προκάλεσε τόσες συμφορές. Γι' αυτό όλοι οι άνθρωποι όπου κι αν βρίσκονται, πρέπει να ζητάνε και να λένε **ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ.**

Με την ευκαιρία αυτή θέλω να σημειώσω ακόμα ότι φέτος (1993) συμπληρώνονται 50 χρόνια από το θάνατο δύο παλληκαριών των Αντιστασιακών Οργανώσεων του Βουνεσιού: Του Σωτήρη Θωμά Πλαστήρα, δασκαλου στο χωριό Μελίσσι Γρεβενών ή Εφέδρου Ανθυπολοχαγού, και του αδελφού μου Απόστολου Γεωργ. Ζαρκάδα, φοιτητού της ανωτάτης Σχολής Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών Αθήνας. Οι δύο αυτοί, όπως και τόσα άλλα παληκάρια του Βουνεσιού, χωρίς να τους υποχρεώσει κάποιος, εντελώς εθελοντικά, έτραξαν στο κάλεσμα της σκλαβωμένης από το φασισμό Πτρίδας μας τη πήραν μέρος στον υπεράνθρωπο αγώνα για την απελευθέρωσή τους, έγιναν από τους πρώτους μέλη των Αντιστασιακών Οργανώσεων του χωριού και έπεσαν ο πρώτος Σωτήρης Πλαστήρας στο χωριό όπου υπηρετούσε σαν δάσκαλος, κατα τις εκαθαριστικές επιχειρήσεις των Ιταλών το Καλοκαίρι του 1943, σε μάχη μεταξύ του Εφεδρικού ΕΛΑΣ του χωριού (Μελίσσι) επικεφαλής του οποίου ήταν ο ίδιος και των Ιταλών και ο Δεύτερος Απόστολος Ζαρκάδας, σε συμπλοκή ομάδας του ΕΛΑΣ στον οποίο είχε καταταγεί το καλοκαίρι του 1943 (μετά το κάψιμο του χωριού), με Γερμανούς έξω από το χωριό Πορτή - Μουζακίου, κατά τις εκαθαριστικές επιχειρήσεις των Γερμανών στις 29/11-2/12/1943. Το 1944 κι' άλλα παληκάρια του Βουνεσιού σκοτώθηκαν σε επιχειρήσεις με τους Γερμανούς αλλά γι' αυτούς θα επανέλθω.

Λ. Ζαρκάδας.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Το Πνευματικό Κέντρο του χωριού μας που πριν από ένα χρόνο περίπου συστάθηκε αποτελεί ίδιο Νομικό πρόσωπο με την Κοινότητα. Αυτό σημαίνει ότι είναι οργανισμός όμοιος με τους άλλους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η κοινότητα κάθε χρόνο θα ενισχύει οικονομικά το Π.Κ. και αυτό θα προγραμματίζει τις εκδηλώσεις που θα γίνονται όλο το χρόνο σε απόλυτη συνεργασία με τα Δ.Σ. των Συλλόγων Μορφοβουνιωτών.

Το Συμβούλιο εκλέχθηκε βάση καταστατικού και αποτελείται από τους: Χρ. Νασιάκος Πρόεδρο, Πέτρο Νάνο Αντιπρόεδρο, Παν. Νάνο Γραμματέα, Σωτ. Κοτοπούλη Έφορο, Σωτ. Πατσιαούρα Μέλος.

Η θητεία του ΔΣ θα ανανεώνεται κάθε φορά που θα ανανεώνεται η θητεία του προέδρου της Κοινότητας. Το Δ.Σ. του Π.Κ. αποφάσισε να ιδρύσει Κέντρο Μελέτης και Έρευνας για τη ζωή και το έργο του Νικ. Πλαστήρα, καθώς και να εμπλουτίσει το Λαογραφικό Μουσείο. Παράλληλα θα οργανωθεί η βιβλιοθήκη και θα επιχειρηθεί η οργάνωσή της με Ηλεκτρονικό Υπολογιστή. Στόχος είναι να συνδεθεί με ανάλογο δίκτυο Βιβλιοθηκών της Ελλάδας το οποίο θα συνδεθεί αργότερα με το υπάρχον δίκτυο Βιβλιοθηκών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Μέλος του Δ.Σ. είχε ήδη επαφές και σύντομα αναμένεται να προμηθευτεί το Πν. Κέντρο το πρόγραμμα βιβλιοθήκης. Άλλη μια σημαντική είδηση είναι ότι το Δ.Σ. θα αποφασίσει σύντομα την έκδοση εντύπου με την ιστορία του χωριού. (Λεπτομέρειες προσεχώς).

ΦΑΝΟΠΟΙΪΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΒΑΦΕΣ ΦΟΥΡΝΟΥ.

ΗΛΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΚΟΥΦΗΣ

Λαρίσης 107- Καρδίτσα
τηλ. 73.218

Γεννήσεις:

Η οικογένεια Κων/νου Καφαντάρη απέχτησε αγοράκι. Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

ΤΟΝ ΝΤΕΛΟΡ ... ΣΤΗΝ ΡΑΖΙΑ

Η πρώτη φάση του μεγάλου αρδευτικού έργου της Ράζιας τελείωσε. Ήδη έγινε η διανομή χωραφιών σύμφωνα με τα οριστικά σχέδια και όλα είναι έτοιμα. Μένει μόνο... μια λεπτομέρεια. Να χρηματοδοτηθεί το έργο το οποίο θα κοστίσει μόνο κάποια δις. Το άσχημο είναι ότι στον προγραμματισμό των έργων για το Β' πακέτο Ντελέρ, οι προηγούμενοι Νομάρχες δεν το έλαβαν καν υπόψιν τους.

Πάντως τώρα που το πρόγραμμα θα επανεξετασθεί πρέπει όλοι να πιέσουμε να μπει το έργο στο Β' πακέτο Ντελέρ (Διαφορετικά η Ράζια δεν πρόκειται να δει άλλο νερό παραμόνο του εξ ουρανού...)

ΧΡΟΝΙΑ ΚΙ ΑΥΤΗ... Το 1993 ήταν μια ενδιαφέρουσα χρονιά αναμφιβόλως. Τώρα αν για μερικούς ήταν ότι το χειρότερο, να θυμίσουμε ότι για εμάς τους Βουνεσιώτες η χειρότερη χρονιά όλων ήταν πριν από 50 χρόνια. Τότε έγιναν μαζί βομβαρδισμός, κάψιμο απ' τους Ιταλούς, κάψιμο απ' τους Γερμανούς τρεις καταστροφές σε ένα χρόνο. Χρονιά κι αυτή...

ΠΑΓΑΝΙΑ. Ο χάρος θέρισε κι αυτή την χρονιά και πήρε πολλούς Βουνεσιώτες. Ο χαμός των νέων στην ηλικία ο πιο οδυνηρός.

Αλλά και οι ηλικιωμένοι που φεύγουν ένας ένας κι αδειάζουν οι γειτονιές. Μικρό το κακό ενδεχόμενα να ισχυριστεί κάποιος. Τα σπίτια που καπνίζουν οι καμινάδες τους, στο χωριό λιγοστεύουν. Από την άλλη πάλι σπάνια ακούγεται κλάμα νεογέννητου, για να τρομάζει ο χάρος...

Έτσι μένει μόνος ν' αλωνίζει.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΩΡΑ

Το 1994 αποτελεί γεγονός. Για την Κοινότητά μας και τους Συλλόγους αποτελεί μια πρόκληση. Οι συγκυρίες είναι ευνοϊκές και ορισμένα έργα θα πρέπει να προχωρήσουν άμεσα. Έτσι στον προγραμματισμό έργων τόσο της κοινότητας αλλά και των Συλλόγων θα πρέπει να περιληφθούν έργα σοβαρά και με χαρακτήρα αναπτυξιακό. Καλές οι τσιμεντοστρώσεις, καλές οι βελτιώσεις και διαμορφώσεις χώρων αλλά δεν είναι έργα που θα φέρουν κόσμο ή θα δώσουν δουλειά σε νέους του χωριού. Ήδη το καλοκαίρι του 1993 γίναμε μάρτυρες ενός παράδοξου φαινομένου. Να μην κυκλοφορεί ψυχή στο χωριό τον Αύγουστο μήνα μετά τις 11-12 το βράδυ. Ταυτόχρονα οι νεαροί Βουνεσιώτες αναζητούσαν φαγητό και διασκέδαση στα Καλύβια Μπεζούλας και στο Μεσενικόλα. Και δικαιολογημένα, αφού στο χωριό μας δεν υπάρχει μια σύγχρονη ταβέρνα με τις προϋποθέσεις που οι καιροί επιβάλλουν. Οι νέοι που συνοστίζονται στην υπαίθριο Ντίσκο της πεζούλας ξεπερνούσαν τους 1000 κάθε βράδυ δημιουργώντας ...σωστό "Πανδαιμόνιο"...

Δεν μας προβληματίζει το γεγονός ότι όλες οι κοινότητες κάτι κάνουν ενώ εμείς μείναμε "στην δεκαετία του '60; Όπως εύστοχα παρατήρησε Καρδίσιώτης που δεν έχει σχέση με το χωριό αλλά είναι φίλος).

Η ανεργία των νέων και η τάση για φυγή, η εγκατάληψη του χωριού μας από μας τους ίδιους και το κράτος ως τότε θα συνεχίζονται;

Τώρα θα πρέπει να γίνει κάτι. Να προγραμματισθούν έργα που θα δίνουν θέσεις εργασίας. Οι σύλλογοι να αναλάβουν μικρά εξωραϊστικά έργα και δεντροφυτεύσεις ώστε το χωριό μας να γίνει σιγά - σιγά αυτό που ήταν κάποτε. Ένα ζωντανό Κεφαλοχώρι με την περισσότερη ζωντάνια...

"ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΗΣ"

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΤΑ

Τα ονόματα έχουν κι αυτά την ιστορία τους. Τα αρχαία ελληνικά ονόματα δηλώνουν κάποιες ιδιότητες των ανθρώπων, όπως Πλάτωνας, απ' το πλατύς, για τί είχε πλατύ μέτωπο, Αριστοτέλης, απ' το άριστος και τελώ=εκτελώ, δηλαδή αυτός που κάνει τα άριστα, Δημοσθένης, αυτός που έχει δύναμη στο λαό (δήμος=λαός και σθένος=δύναμη), Αλέξανδρος, αυτός που απομακρύνει τους άνδρες, δηλαδή ο γενναίος πολεμιστής (ρήμα αλέξω=απομακρύνω και άνδρας). Αργότερα στα μεταχριστιανικά και Βυζαντινά χρόνια επικράτησαν ονόματα που είχαν σχέση με τους μαθητές του Χριστού, τους αγίους κ.λ.π. αφού τα αρχαία ονόματα, η αρχαία θρησκεία και ό, τι είχε σχέση με τους αρχαίους, θεωρήθηκε ως ειδωλολατρικό από τους χριστιανικούς κύκλους. Αρκεί να πούμε εδώ ότι και αυτοί οι Ολυμπιακοί αγώνες είχαν καταργηθεί απ' το βυζαντινό αυτοκράτορα Θεοδόσιο το 395 μ.χ. σαν ειδωλολατρική συνήθεια. Γι' αυτό και στη σημερινή εποχή τα αρχαία ονόματα, όπως Πλάτωνας, Περικλής, Αλκιβιάδης, κλπ. είναι ελάχιστα, ενώ κυριαρχούν τα χριστιανικά ονόματα, Ιωάννης, Θωμάς, Γεώργιος, Κων/νος κλπ. Εδώ θα κάνουμε μια αναφορά στα σημερινά επώνυμα. Για την ιστορία, να πούμε ακόμα ότι οι αρχαίοι Έλληνες είχαν κι αυτοί τρία ονόματα αλλά όχι επώνυμα. Το ένα ήταν το δικό τους όνομα, το άλλο του πατέρα τους και το τρίτο ήταν το όνομα της Πόλης ή του δήμου απ' όπου καταγόταν. Έτσι το όνομα του ρήτορα Δημοσθένη ήταν "Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς" δηλαδή απ' το δήμο της Παιανίας του ιστορικού Θουκυδίδη ήταν "Θουκυδίδης Ολόρου Αλιμούσιος" (Απ' τον Άλιμο) κ.λ.π.

Τα περισσότερα λοιπόν σημερινά ονόματα (επώνυμα) έχουν σχέση με επαγγέλματα ή ασχολίες, με κάποιες συνήθειες των ανθρώπων, με κάποια σωματικά ή πνευματικά γνωρίσματα, προτερήματα ή ελαττώματα, που αρχικά χρησιμοποιήθηκαν σαν παρατσούκλια και ύστερα επικράτησαν σαν ονόματα: Μπακάλης, Μυλωνάς, Σαμαράς, Παπάς, Αλευράς, Καφετζής, Καλατζής κ.λ.π. Ονόματα που δείχνουν κάποια χαρακτηριστικά των ανθρώπων: Γκαβογιάννης,

Βουργογιάννης, Κουτσογιάννης, Κακογιάννης αλλά και Καλογιάννης, Κωφός, Ψημένος, Καμένος, Κοντός, Μακρής, Πλατής (Νικήτας), Τσιγκούνης, Χουβαρδής, Μερακλής, Σπανός, Μαλλιαρός, Κατσαρός κλπ. Κάποια ονόματα δείχνουν προτίμηση σε ορισμένα φαγώσιμα, όπως Μπλουγούρας, Μπουγατσάς, Κομματάς, Γαλαγάλας κλπ. Εντυπωσιακή είναι η σχέση ονομάτων με τα ζαρβατικά, ή τα φρούτα, όπως: Πιπεριάς, Μελιτζανάς, Κρεμμύδας, Σκορδάς, Σταφυλάς, Κορομηλάς, Σταρένιος, Φασούλας (δημητριακά και όσπρια εδώ). Πάρα πολλά ονόματα έχουν σαν πρώτο συνθετικό τη λέξη Παπάς, όπως Παπακώστας, Παπαγιάννης, Παπαδόπουλος, Παπαδημητρώπουλος κ.λ.π. Η κατάληξη - πούλος σημαίνει το γόνο, τον απόγονο ή το γιο. Είναι απ' τη λατινική λέξη pulus (πούλους) που θα πει νεοσσός, μικρό πουλάκι. Έτσι Νικολόπουλος θα πει γιος ή απόγονος του Νίκου κ.λ.π. Πολλά ονόματα έχουν τουρκική προέλευση και τα περισσότερα απ' αυτά τελειώνουν σε -ογλου που κι αυτό σημαίνει το γιο ή τον απόγονο κάποιου.

Μια σύντομη αναφορά τώρα στα ονόματα του χωριού μας, που όλα βέβαια υπάρχουν και σε άλλα μέρη: Αλεξανδρής, έχει σχέση με το Αλέξανδρος, Βασιούλης απ' το Βασίλης, Βαλταδώρος απ' το βάλε τα δώρα, Βράκας, φυσικά σχετίζεται με τη βράκα, Γκιούρης, πιθανόν απ' το Γκισούρης (Τουρκικά Έλληνας), Γαλανούλης απ' το Γαλανός, Γιαννάκος, απ' το Γιάννης, Καφετζής (καφές), Καλατζής, απ' το Καλαϊτζής (Κασιτερωτής, γανωματής), Κατοίκος, πιθανόν απ' το κάτοικος, ενώ άλλοι το γράφουν με ι, οπότε πιθανόν να σχετίζεται με τη τουρκική λέξη Κατίκ που θα πει γάλα, Κοντοστέργιος, κοντός Στέργιος, Κοντούλης, απ' το κοντός, Κοτοπούλης, έχει σχέση με τα κοτόπουλα, Κατσιγιάννης απ' το κάτσε Γιάννη, Λατίνος είναι αρχαίο όνομα. Οι Λατίνοι ήταν αρχαίος λαός της Ιταλίας που κατοικούσε στην περιοχή Λάτιο, Μαστραπάς, απ' το γνωστό δοχείο για κρασί, Μπακαλάκος, μικρός μπακάλης, Νασιάκος, απ' το Νάσιος (χαϊδευτικό) Παλαπέλας, πιθανόν απ' τη λέξη παραπέρα, που κάποιος δυσκολευόταν με το ρ και την πρόφερε παλαπέλα, Σανιδάς (αλλού λέγεται Σανιδας), έχει σχέση με τα σανίδια, Τουλιάς, μάλλον απ' το Τολιάς, κι αυτό απ' το Τόλιας (Αποστόλης). Άλλη φορά θα αναφερθούμε και σε άλλα ονόματα.

A.K

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ Γ. ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της Β. Φ. για τις πρώτες εκλογές που έγιναν στην Ελλάδα μετά την δικτατορία Μεταξά (4-8-1936) και την κατοχή. Είδαμε ότι αυτές έγιναν την 31-3-1946 σε πανάθλιο κλίμα τρομοκρατίας και με την αποχή απ' αυτές του Κ.Κ.Ε.

Αποτέλεσε δε η ημερομηνία αυτή όπως τονίζαμε, οδυνηρό σταθμό και αποφράδα ημέρα για την Ελλάδα, σαν ημέρα επίσημης έναρξης του ολέθριου και πολυετούς εμφυλίου αγώνα, που ακολούθησε την πρώτη επίθεση των ανταρτών στο Λιτόχωρο.

Στο χωριό μας τότε και στην περιοχή, άρχισαν πάλι να εμφανίζονται μικροομάδες και τμήματα ανταρτών οπλισμένων και αεικίνητων, οι οποίοι στην αρχή απέφευγαν τις συγκρούσεις με το στρατό και τη χωροφυλακή, που άρχισε συστηματική καταδίωξή τους, ενώ οι "εθνικές ομάδες" περιόριζαν τη δράση τους στον κάμπο, δηλαδή σε πιο ασφαλείς γι' αυτούς περιοχές, εν αντιθέσει με τον προηγούμενο χρόνο του 1945 που αλώνιζαν άφοβα χωρίς καμιά αντίσταση όπου ήθελαν.

Θυμάμαι μια τέτοια ομάδα ανταρτών, στην οποία προσχώρησαν και πολλοί συγχωριανοί μας από τους πρώην "φυγάδες", με τον οπλισμό τους συγκεντρωμένοι στην πλατεία και σαν προπονημένη χορωδία, άρχισε να τραγουδάει δυνατά ένα τραγούδι, με τους παρακάτω στίχους: "κοιμάμαι μ' ένα όνειρο ξυπνώ με μιαν ελπίδα να ιδώ κι εγώ μια μέρα φως ελεύθερη πατρίδα". Καθήμεν αντάρτη του ΕΛΑΣ σήκωσε το κεφάλι, τη δόξα που' χες μια φορά απέκτησέ την πάλι κλπ." Δηλαδή καλούσε όλους τους πρώην ΕΛΑΣίτες και λοιπούς να ξεσηκωθούν στα όπλα και δυστυχώς έπιανε το σφυγμό τους, θυμίζοντάς τους τα δεινοπαθήματα από τις "εθνικές ομάδες".

Έτσι έρχισαν να οργανώνονται και να οπλίζονται ολοένα και περισσότεροι αντάρτες και στο χωριό μας και να ετοιμάζονται για τις κατοπινές

αιματηρότατες καθημερινές σχεδόν συγκρούσεις. Βέβαια πολλοί από τους πρώην ΕΛΑΣίτες και οργανωμένους στο ΕΑΜ αντιμετώπιζαν με σκεπτικισμό τις προκλήσεις και προκλήσεις και σε φοβερό δίλλημα βρίσκονταν σχετικά με το τι να αποφασίσουν.

Από την μια τους καλούσαν με την αποφασιστικότητα και τον ενθουσιασμό τους οι θερμόαιμοι πρώην συναγωνιστές τους στην εθνική αντίσταση και από την άλλη τους απειλούσε ο κίνδυνος να συλληφθούν αν παρέμεναν στο χωριό αμέτοχοι, από τις κακοποιές "εθνικές ομάδες" κ.λ.π.

Πολλοί από του πρώην αντάρτες και ΕΛΑΣίτες, δεν ήταν υποχρεωτικά ενταγμένοι στο ΚΚΕ και μετά την απελευθέρωση επιθυμούσαν να καθίσουν ήσυχoi στα σπίτια τους, όπως είχαν κάθε δικαίωμα, αλλά οι περιστάσεις και οι παντοειδείς διαβόλοι, δεν τους άφηναν σε ησυχία.

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Νέο Νομάρχη έχει η Καρδίτσα από τα μέσα Νοεμβρίου. Είναι ο κ. Στέργιος Κατσανίδης Οικονομολόγος με σπουδές στην Γερμανία και την Ελλάδα. Μεγάλωσε σε χωριό των Σερρών και γνωρίζει από πρώτο χέρι τα προβλήματα της αγροτιάς. Είναι 55 χρονών και έχει μεγάλη κατάρτιση σε θέματα αγροτικά. Λίγο πριν την είσοδό του στην Νομαρχία δήλωσε υπερήφανος που έρχεται να υπηρετήσει το Νομό που ανέδειξε ένα Γ. Καραϊσκάκη και ένα Νικ. Πλαστήρα.

Οι Μέχρι τώρα ενέργειες δείχνουν άτομο υπεύθυνο και σοβαρό, γεγονός που δημιουργεί ελπίδες για την πορεία του Νομού. Θερμές ευχές για την επιτυχία στο δύσκολο έργο του.

ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ
ΔΙΑΦΟΡΑ

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ

ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ Ο ΑΝΤ. ΤΟΥΛΙΑΣ

Τη χρονιά αυτή δηλαδή το 1946 έτυχε να τελειώνω κι εγώ το Δημοτικό Σχολείο και μάλιστα με δύο χρόνια καθυστέρηση.

Ένα χρόνο τον χάσαμε στην κατοχή όλα τα παιδιά διότι δεν λειτούργησε το σχολείο και ένα χρόνο είχα διακόψει για να βοηθήσω την οικογενειακή προσπάθεια για επιβίωση μετά το κάψιμο του χωριού, φυλάγοντας τις γίδες μας.

Τη χρονιά αυτή είχαμε δάσκαλο τον Ηλία Καψάλη που ήταν κι αυτός αντάρτης.

Μας έκανε μάθημα αλλά μάτια και αυτιά ήταν τεντωμένα να μην τον πιάσουν ξαφνικά στο σχολείο.

Βέβαια είχε το νου της και η παρέα του και δεν ήταν λίγες οι φορές που τον ειδοποιούσαν κι έφευγε από την πίσω βορεινή πόρτα σε κάθε ύποπτη περίπτωση.

Τον Ιούνιο μετά τις εξετάσεις μας κάλεσε ο Δάσκαλος να μας δώσει τα απολυτήρια. Μου εξήγησε τότε ότι έλειπε ένα έντυπο απολυτηρίου γι' αυτό το δικό μου θα το' φτιαχνε αργότερα, όταν θα προμηθευόταν από Καρδίτσα το έντυπο.

Προφανώς άφησε εμένα σε εκκρεμότητα ως πιο φιλικό πρόσωπο, που καθημερινά σχεδόν με έβλεπε.

Το δικό μου όμως απολυτήριο, ήταν το πλέον επείγον αφού εγώ ξεσήκωνα και το Δωρόθεο Κουσιά, να πηγαίνουμε στην Καρδίτσα στο Γυμνάσιο.

Εν πάση περιπτώσει είχε φροντίσει για την προμήθεια του εντύπου, αλλά στις επόμενες ημέρες κατέφθασαν στην περιοχή μας δυνάμεις χωροφυλακής με επικεφαλής κάποιον Ζαρνικόλα, που για ημέρες βρίσκονταν στο χωριό μας με φυλάκια στον Άγιο Αθανάσιο, Αηλιά κ.λ.π. και ο Δάσκαλος είχε φύγει από το χωριό.

Επείγοντος εγώ για το απολυτήριο, πήγα στο Νεοχώρι αναζητώντας τον Δάσκαλο και από εκεί με έστειλαν στην Μπεζούλα.

Εκεί μετά από εξωνυχιστικές ανακρίσεις, έγινα πιστευτός από κάποιον αρμόδιο και μου αποκάλυψε ότι το Δάσκαλο Καψάλη θα τον βρω στη Νεβρόπολη κοντά στη βρύση Λιβέρι της Μαλιάς μαζί με το Γιάννη Τσαντή.

Ξαναγύρισα στο χωριό και την άλλη μέρα περιφερόμουν στην περιοχή της Μάλιας ψάχνοντας με το βλέμμα μου γύρω, χωρίς να μιλάω σε κανένα από του εργαζόμενους στα χωράφια συγχωριανούς μας.

Μετά από πολλές ώρες άκουσα το όνομά μου μέσα από ιτιές και βάτα. Πλησίασα και πράγματι ήταν οι δυο του σε μια κρύπτη.

Ομολόγησε τότε το λάθος ο Δάσκαλος και μου είπε να πάω στο σπίτι του Γ. Κατοίκου στο χωριό να πάρω το βιβλίο Μητρώου, το έντυπο απολυτηρίου, το μελανοδοχείο και την πέννα (δεν υπήρχαν τότε στυλό διαρκείας) μέσα από ένα μπαούλο δικό του και χωρίς να γίνω αντιληπτός από κανένα να τα πάω εκεί για να φτιάξουμε το απολυτήριο. Έτσι έγινε, έβαλα όλα αυτά σε ένα τροβά και από παρακάμπτοντα δρόμο, Αλαταριές, Ξαθέικο, Γαλανέικο έφθασα ξανά στη Μάλια.

Στο μεταξύ οι δύο άλλαξαν κρύπτη για λόγους ασφάλειας και χρειάστηκε άλλη περιπλάνησή μου στην περιοχή, οπότε κατά τον ίδιο τρόπο με φώναξαν και τους ξαναβρήκα σε άλλη θέση.

Έφτιαξε τότε το απολυτήριό μου ο Δάσκαλος, μου το έδωσε με τις πιο εγκάρδιες ευχές και χαιρετηθήκαμε συγκινημένοι με τα μάτια υγρά.

Πέρασαν από τότε 47 χρόνια και πριν δυο χρόνια είδα το Δάσκαλο ξανά στο χωριό μας, πάλι με το Γιάννη Τσιαντή και άλλους, αφού γύρισε σαν πολιτικός πρόσφυγας μετά από τόσες περιπέτειες και νοσταλγικά θυμηθήκαμε και συζητούσαμε τις παλιές αυτές ιστορίες και αγωνίες, που ζήσαμε εκείνα τα αφάνταστα ταραγμένα και δύσκολα χρόνια.

συνεχίζεται

Μεροκάματο θανάτου αυτό της 4/11/93 για τον 58χρονο χωριανό μας Αντ. Τούλια. Ενώ έκοβε με το αλυσοπρίονο λεύκες στο χωριό Αρτεσιανό, από κακό υπολογισμό, καταπλακώθηκε από λεύκα. Λίγα λεπτά αργότερα άφησε την τελευταία πνοή και στο νοσοκομείο Καρδίτσας όπου διακοσμήθηκε απλά διαπιστώθηκε ο θάνατός του.

Ο Αντώνης ήταν γνωστός σε όλους για τον ωραίο γελαστό χαρακτήρα του. Προοδευτικός εργατικός και με ενδιαφέρον για τα κοινά (ήταν πρόεδρος του Συναιτερισμού στην Κοινότητα. Ο θάνατός του μας λύπησε όλους. Στους οικείους ο Σύλλογος εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια.

ΠΕΝΘΗ

Για τον πρόωρο χαμό της Ελένης σύζυγος του Λάμπρου Κουτσώνα.

Ο Σύλλογος Απανταχού Μορφοβουνιωτών εκφράζει τα βαθιά συλλυπητήρια στην οικογένεια. Σίγουρα θα μας λείπει το χαμόγελο και ο καλός λόγος που είχε για όλους και για όλα.

- Πλήρως ημερών απεβίωσε μετά από ασθένεια ο Απόστ. Καλατζής. Η κηδεία του έγινε την Κυριακή των εκλογών και ήταν το δεύτερο χτύπημα στην οικογένεια αυτή. (Ως γνωστόν τον Ιανουάριο του 93 σκοτώθηκε σε τροχαίο ο εγγονός του Ηλίας).
- Λίγες μέρες μετά την κηδεία του άτυχου Αντώνη Τουλιά και ίσως από στενοχώρια πέθανε από εγκεφαλικό ο Λεωνίδας Νάνος (πατέρας του Θωμά Νάνου, του πρώην προέδρου).
- Απεβίωσε η Β. Κοντοστέργιου, (μάννα του Φώτη Κοντοστέργιου) σε ηλικία μεγάλης.

Πέθανε ο Απόστολος Καλαντζής (Μπάριμπα τους)

Για τον χαμό των χωριανών μας ο Σύλλογος εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια στους οικείους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε ολόψυχα όλους όσους με οποιονδήποτε τρόπο μας συμπαράσταναν στο βαρύτατο πένθος μας για την απώλεια της αξέχαστης και πολυαγαπημένης μας ΕΛΕΝΗΣ Λ. ΚΟΥΤΣΩΝΑ

Η οικογένειά της

ΔΩΡΙΕΙΣ

Στη μνήμη της Ελένης Λ. Κουτσώνα ο κος Λ. Κουτσώνας κατέθεσε δρχ. 50.000 υπέρ του ταμείου αλληλοβοήθειας Μορφοβουνίου και 50.000 υπέρ του Συλλόγου Απανταχού Μορφοβουνιωτών.

Ευχαριστούμε τον Λάμπρο Κουτσώνα για τη δωρεά.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ

Κοντοστέργιος Ηλίας	1500
Νάνος Σεραφείμ	2000
Λατίνος Ιωάννης	5000
Τσάβας Τάσος	2000
Μπάλας Βάιος	2000
Τσιαντής Βαγγέλης	2000
Νάνος Θωμάς	1000
Πλαστήρας Στάθης	20000
Κατοίκος Θωμάς	5000
Σακελαρίου Θωμάς	2000
Βασιλούλης Γιώργος	5000
Τσιαντής Απόστολος	5000
Τσιαντής Ιωάννης	1000
Νασιάκος Ηλίας	1000
Κοντοστέργιος Γιώργος	2000
Κοντοστέργιος Βασίλης	5000
Κωσταρέλλος Χρήστος	3000
Κατσίκας Απόστολος	1000

Κωσταρέλλος Σωτήρης	1000
Σακελλαρίου Τρύφων	1000
Γρηγορίου Ηλίας	2000
Νάνος Θωμάς	2000
Νάνος Χρήστος	500
Ταντάκης Γιώργος	500
Κοντοστέργιος Β. Βαγγέλης	5000
Κοντοστέργιος Βαγγέλης	1000
Σταύρου Γιώργος	3000
Κατσακώρης Βασίλειος	2000
» Κων/νου	2000
Δημητρίου Γιώργος	1000
Βασιλειάδης Βασίλης	1000
Κοντοστέργιος Σεραφείμ	1000
Ευαγγέλου »	1000
Κοντοστέργιος Σπύρος	5000
Ρεφενές Κων/νος	1000
Σταμογιώργος Θωμάς	5000
Σκαμαγκούλης Νίκος	20000
Πανταζής Φώτης	5000
Καφεντζής Θωμάς	2000
Καφεντζής Δημήτριος	1000
Νάνος Θωμάς	1000
» Σωτήρης	1000
Τουλιάς Ανδρέας	500
Πατσιαούρας Σωτήρης	500
Σανιδάς Γιώργος	5000
Γούλας Βασίλειος	2000
Πίτσας Γιάννης	2000
Μανώλης Ηλίας	2000
Ρεφενές Η. Θωμάς	1000
Ραχωβίτσας Βασίλειος	500
Ρεφενές Γιώργος	500
Κυρίτης Βάιος	500
Κωσταρέλλος Θωμάς	2000
Σταύρου Ευάγγελος	5000
Γόρδιος Δημήτριος	1000
Καφαντάρης Ευριπίδης	5000
Κατσακώρης Φώτης	1000
Κανδήλας Κων/νος	1000
Κατσακώρης Α. Κων/νος	1000
Κατσακώρης Η. Χρήστος	1000
Καρατάνος Γιάννης	500
Κατσακώρης κ. Ευάγγελος	1000
Πλαστήρας Νίκος	500
Τσίτσιπας Θωμάς	1000
Κοντούλης Θωμάς	2000
Αλεξίου Βασίλης	1000
Ζαχαρίας Βασίλης	2000
Σακελλαρίου Βασίλης	500
Ζούκας Παναγιώτης	1000
Κουσιάς Δωρόθεος	500
Ζούκας Ηλίας	500
Παπακώστας Κων/νος	5000
Παπανδρέου Ηλίας	500
Κολημένος Λάζαρος	500
Βασιλούλης Σωτήρης	500
Σταύρου Βάιος	500
Κων/νου Λάμπρος	1000
Κωσταρέλλος Βαγγέλης	1000
Κυρίτης Βαγγέλης	5000
Κατσακώρης Γιώργος	1000
Βλάχος Γιώργος	1000
Κοζαράς Νίκος	500
Αλεξιάδης Χρήστος	500
Κοτοπούλης Σωτήρης	1000
Τουλιάς Γιώργος	2000
Βασιλούλης Βαγγέλης	1000
Κατοίκος Απόστολος	1000
Νασιάκος Χρήστος	1000
Χουλιάρης Βαγγέλης	1000
Μανώλης Σεραφείμ	1000
Μπολιώτης Γιώργος	3000
Φώτης Αλέκος	1000
Κοτοπούλης Θωμάς	1000
Αργυρίου Τάσος	1000

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Σύλλογος ευχαριστεί τον Κων/νο Κοντοστέργιο Δικηγόρο για τη βοήθεια που προσφέρει στο σύλλογο επικυρώνοντας αφιλοκερδώς το καταστατικό του συλλόγου και ότι άλλο του ζητηθεί.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Πανταζής Γιώργος	5000
Πατσιαούρας Σωτήρης	2000

Κυρίτης Ευάγγελος	2000
Σκαμαγκούλης Νικόλαος	2000
Καφεντζής Ιωάννης	3000
Τουλιές Σωτήριος	3000
Πανταζής Ηλίας	5000
Σταύρου Κων/νος του Θωμά	5000
Σταύρου Γεώργιος	3000
Σανιδάς Θωμάς	2000

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Tommy Kavagiannakis	5000
Ραχωβίτσας Γεώργιος	4000
Κουτούλα Ελένη	5000
Κων/νου Δημήτριος	2000
Ταντάκη Ιφιγένεια	2000
Πατσίκας Ανδρέας	3000
Ραχωβίτσας Ελευθέριος	3000
Νάνος Σεραφείμ	3000
Τάσιου Ελένη	2000
Ψαριανού Αμαλία	5000
Πανταζής Γεώργιος	5000
Κοντοστέργιος Σεραφείμ	3000
Κυρίτης Σεραφείμ Δωρεά	5000
Διαμαντάκος Παναγιώτης	2000
Γιανούρης Θωμάς	1000
Κουτσώνας Γεώργιος	5000
Λατίνος Απόστολος κασέτ.	3000
Τσαντούλας Ηρακλής	5000
Σκούφη Αλεξάνδρα - Χαλκιά	5000
Νάνος Γεώργιος του Χριστοδούλου	5000
Νίκου Παναγιώτης	5000
Νάνος Αναστάσιος	5000
Νάνος Χρήστος του Αποστ.	2000
Διαμαντάκος Ιωάννης	2000
Μαστραπάς Ελευθ. κασέτα συνδρομή	6000
Κατοίκος Θωμάς	1000

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ 15ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Λόγω της πληθώρας όλης του προηγούμενου φύλλου δεν ανακοινώθηκαν τα έσοδα και τα έξοδα των εκδηλώσεων του 15 αύγουστου. Αναλυτικά τα έσοδα και έξοδα είναι τα εξής:

ΕΣΟΔΑ

1ον Από καρέκλες	379.000
2ον Από ποτά	355.000
3ον Από Λαχειοφόρο	363.000
4ον Από παραδοσιακό γάμο	125.000
Σύνολο	1.229.000

ΕΞΟΔΑ

1ο Συγκρότημα	340.000
2ο Θέατρο	140.000
3ο Ποτά	282.000
4ο Τουλιές Δημ.	60.000
5ο Π. Κέντρο	700.000
6ο Διάφορα έξοδα χωριού	144.100
Σύνολο	1.036.100

Υπόλοιπο καθαρού κέρδους από τις εκδηλώσεις του χωριού δρχ. 193.000

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Άλλο ένα παιδί της Βουνεσιώτικης οικογένειας επέστρεψε στην Καρδίτσα και άνοιξε Ιατρείο. Ο λόγος για την Ελένη Πίτσαβου η οποία είναι χειρουργός Οφθαλμίατρος και έχει το ιατρείο στην οδό Καραϊσκάκη και Βασιαρδάνη. (τηλ. ιατρείου 72740)

Της ευχόμαστε καλή επιτυχία.

"Τραγούδια της Νεβρόπολης"

είναι ο τίτλος ενός διπλού δίσκου που θα κυκλοφορήσει μέχρι τα Χριστούγεννα σε παραγωγή της ΔΕΤΑΚ και του Αναπτυξιακού Συνδέσμου Λίμνης Ν. Πλαστήρα. Πρόκειται για μια πραγματικά σπουδαία εργασία με αυθεντικά παραδοσιακά στοιχεία, που σαν στόχο έχει, εκτός από την διαφύλαξη και προώθηση της τοπικής παράδοσης και την προβολή του Νομού Καρδίτσας μέσα από την πλούσια πολιτιστική δραστηριότητα που παρουσιάζει και παρουσιάζει.

Ένα ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο είναι το ένθετο 32 σελίδων που θα συνοδεύει το δίσκο και που θα περιλαμβάνει στοιχεία για τα τραγούδια της Νευρόπολης, τη μουσική παράδοση γενικά καθώς και πολλές φωτογραφίες από τη ζωή της περιοχής.

Το εξώφυλλο του δίσκου σχεδιάζει καθηγητής ΒΑΚΑΛΟ, ενώ οι ηχογραφήσεις των τραγουδιών είναι εντελώς καινούργιες από μουσικούς της Νευρόπολης (Αποστολακούλης, Κρομμύδας κ.λ.π.).

Ο δίσκος σε πρώτη φάση θα κυκλοφορήσει σε 1000 αντίτυπα και θα πωλείται σε τιμή εμπορίου.

ΚΕΝΤΡΟ ΝΙΚ. ΠΛΑΣΤΗΡΑ

ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΣ της ΖΩΗΣ και του ΕΡΓΟΥ του Νικ.Πλαστήρα αποφασίσθηκε να ιδρυθεί στο Πνευματικό Κέντρο. Η είδηση βεβαίως είναι παλιά αλλά από παραδρομή δεν δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο φύλλο. Το Κέντρο για το Νικ. Πλαστήρα θα στεγασθεί στο Πνευματικό Κέντρο του χωριού και ήδη έχουν γίνει κάποιες επαφές για την εξασφάλιση Ντοκουμέντων. Το Κέντρο αυτό θα δίνει την δυνατότητα να μελετήσουν από κοντά και στον φυσικό χώρο καταγής του θρυλικού "Μαύρου Καβαλλάρη" τον σπάνιο χαρακτήρα και την προσωπικότητα του μοναδικού Νικ. Πλαστήρα. Ήδη έχουν γίνει κάποιες ενέργειες να εξασφαλισθεί και Ηλεκτρονικός Υπολογιστής. Το Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου καλεί όλους τους Βουνεσιώτες να στηρίζουν την δημιουργία του Κέντρου.

Όποιος έχει υπόψιν του βιβλία, ταινίες, ντοκυμαντέρ, φωτογραφίες, αφηγήσεις και οτιδήποτε άλλο έχει σχέση με το Νικ. Πλαστήρα ας μας το φέρει ή ας υποδείξει σχετικά. Χρειαζόμαστε την βοήθεια όλων.

ΕΥΘΥΝΕΣ

Πέρνωντας αφορμή από σχόλια που έγιναν για τις εκδηλώσεις του Δεκαπενταύγουστου ήθελα να τονίσω ορισμένα πράγματα για την αποκατάσταση της αλήθειας και της ηθικής. Έχει τονισθεί πολλές φορές ότι ό, τι γίνεται - γίνεται από πολύ λίγους ανθρώπους που δυστυχώς τους στοιχίζει χρόνο - κόπο - χρήμα. Έτσι ενώ όλοι απολαμβάνουν τις καλοκαιρινές διακοπές αυτοί οι λίγοι τρέχουν τότε για το ένα και τότε για το άλλο θέμα για να μπορέσουν όσο είναι δυνατόν να πραγματοποιήσουν τις εκδηλώσεις καλύτερα. Δυστυχώς όμως ορισμένοι παρόλο που συμμετέχουν στα Δ.Σ. των συλλόγων έχουν μόνο "ιδέες", όμως αυτές χρειάζονται και υλοποίηση που απαιτείται κόπος για να πραγματοποιηθούν. Καλό λοιπόν είναι να συμμετέχουν οι ίδιοι στην υλοποίηση και όχι να "κοιτούν αφ' υψηλού" χωρίς να θέλω να στενοχωρήσω κανέναν ας γίνει μια προσπάθεια απ' όλους για μεγαλύτερη συμμετοχή γιατί κάθε χρόνο οι ίδιοι και οι ίδιοι κοντεύουν κιόλας να παρεξηγηθούν. Έτσι μ' αυτές τις σκέψεις να πιστεύω πως του χρόνου η συμμετοχή θα είναι περισσότερη και από τα Δ.Σ. και του υπόλοιπο κόσμο.

Ι. Λατίνος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ως Πρόεδρος της Κοινότητας Μορφοβουνίου αισθάνομαι την υποχρέωση να ευχαριστήσω και μέσα από την Βουνεσιώτικη Φωνή τους κ. Απ. Π. Κοτοπούλη και Νικ. Λουρίκα για δωρεά ειδών στην Κοινότητα. Η δωρεά τους δείχνει την αγάπη για το χωριό. Και πάλι τους ευχαριστώ.

Χρ. Νασιάκος

ΤΟ ΒΛΟΓΗΜΕΝΟ ΜΑΝΤΡΙ

Κάθε χρόνο ο Άγιος Βασίλης τις παραμονές της Πρωτοχρονιάς γυρίζει από χώρα σε χώρα κι από χωριό σε χωριό και χτυπά τις πόρτες, για να δει ποιος θα τον δεχτεί με καθαρή καρδιά. Μια χρονιά λοιπόν, πήρε το ραβδί του και τράβηξε. Ήτανε σαν καλόγερος ασκητής, ντυμένος με κάτι μπαλωμένα παλιόρασα, με χοντροπάπουτσα στα ποδάρια του και μ' ένα ταγάρι περασμένο στον ώμο του. Γι' αυτό τον παίρνανε για διακονιάρη και δεν τ' ανοίγανε την πόρτα. Ο Άγιος Βασίλης έφευγε λυπημένος, γιατί έβλεπε την απονία των ανθρώπων και συλλογιζότανε τους φτωχούς που διακονεύουνε, επειδή έχουνε ανάγκη, μ' όλο που αυτός ο ίδιος δεν έχει ανάγκη από κανέναν, κι ούτε πεινούσε, ούτε κρύωνε.

Αφού βολόδευε από δω κι από κει, κι αφού πέρασε από χώρες πολλές κι από χιλιάδες χωριά και πολιτείες, έφτασε στα ελληνικά τα μέρη, που' ναι φτωχός κόσμος. Απ' όλα τα χωριά πρόκρινε τα πιο φτωχά και τράβηξε κατά κει, ανάμεσα στα ξερά βουνά που βρισκόντανε κάτι καλύβια, πεινασμένη λεμπεσουριά.

Περπατούσε νύχτα κι ο χιονιάς βογκούσε, η πλάση ήτανε πολύ άγρια. Ψυχή ζωντανή δεν ακουγότανε, εξόν από κανένα τσακάλι που γάβγιζε.

Αφού περπάτησε κάμποσο, βρέθηκε σ' ένα απάγκιο που έκοβε ο αγέρας από' να μικρό βουνό, κι είδε ένα μαντρί κολλημένο στα βράχια. Άνοιξε την αυλόπορτα που ήτανε καμωμένη από άγρια ρουπάκια και μπήκε στη μάντρα. Τα σκυλιά ξυπνήσανε και πιάσανε και γαβγίζανε. Πέσανε απάνω του να τον σκίσουνε: μα, σαν πήγανε κοντά του, σκύψανε τα κεφάλια τους και σερνόντανε στα ποδάρια του, γλείφανε τα χοντροπάπουτά του, γρούζανε φοβισμένα και κουνούσανε παρακαλεστικά τις ουρές τους.

Ο Άγιος σίμωσε στο καλύβι του τσοπάνου και χτύπησε την πόρτα με το ραβδί του και φώναξε:

"Ελεήστε με, χριστιανοί, για τις ψυχές των αποθαμένων σας! Κι ο Χριστός μας διακόνεψε σαν ήρθε σε τούτον τον κόσμο!".

Η πόρτα άνοιξε και βγήκε ένας τσοπάνης, παλικάρι ως εικοσιπέντε χρονώ, με μαύρα γένια· και δίχως να δει καλά καλά ποιος χτυπούσε την πόρτα, είπε στο γέροντα:

"Πέρασε μέσα στ' αρχοντικό μας να ζεσταθείς! Καλή μέρα και καλή χρονιά!".

Αυτός ο τσοπάνης ήτανε ο Γιάννης ο Μπάικας, που τον λέγανε Γιάννη Βλογημένον, άνθρωπος αθώς σαν τα πρόβατα που βόσκαγε, αγράμματος ολότελα.

Μέσα στην καλύβα έφεγγε με λιγοστό φως ένα λυχνάρι. Ο Γιάννης, σαν είδε στο φως πως ο μουσαφίρης ήτανε γέροντας καλόγερος, πήρε το χέρι του και τ' ανασπάστηκε και το' βαλε πάνω στο κεφάλι του.

Ύστερα φώναξε τη γυναίκα του, ως είκοσι χρονώ κοπελούδα, που κουνούσε το μωρό τους μέσα στη κούνια. Κι εκείνη πήγε ταπεινά και φίλησε το χέρι του γέροντα κι είπε:

"Κόπιασε, παππού, να ξεκουραστείς".

Ο Άγιος Βασίλης στάθηκε στην πόρτα και βλόγησε το καλύβι κι είπε:

"Βλογημένοι να' σαστε, τέκνα μου, κι όλο το σπιτικό σας! Τα πρόβατά σας να πληθαίνουν ως του Ιώβ μετά την πληγήν και ως του Αβραάμ και ως του Λάβαν! Η ειρήνη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού να είναι μαζί σας!".

Ο Γιάννης έβαλε ξύλα στο τζάκι και ξελόχισε η φωτιά. Ο Άγιος απίθωσε σε μια γωνιά το ταγάρι του, ύστερα έβγαλε το μπαλωμένο το ράσο του κι απόμεινε με το ζωστικό του. Τον βάλανε κι έκατσε κοντά στη φωτιά, κι η γυναίκα του' βαλε

ΨΗΣΤΑΡΙΑ Ο ΗΛΙΑΣ

Διεύθυνση: Πανταζής Ηλίας
Βιζύης 74 Κ. Τούμπα.
Τηλ. 937645 Τ.Κ. 54414

και μια μαξιλάρα ν' ακουμπήσει.

Ο Άγιος Βασίλης γύρισε κι είδε γύρω του και ξανάπε μέσα στο στόμα του:

"Βλογημένο να' ναι τούτο το καλύβι!".

Ο Γιάννης μπαινόβγαίνει, για να φέρει το' να και τ' άλλο. Η γυναίκα του μαγείρευε. Ο Γιάννης ξανάριξε ξύλα στη φωτιά.

Μονομιάς φεγγοβόλησε το καλύβι με μίαν αλλιώτικη λάμψη και εφάνηκε σαν παλάτι. Τα δοκάρια σα να' τανε μαλαμοκαπνισμένα, κι οι πυτιές που ήτανε κρεμασμένες σα να γινήκονε χρυσά καντήλια και τα τυροβόλια και οι καρδάρες και τ' άλλα τα σύνεργα που τυροκομούσε ο Γιάννης, λες κι ήτανε διαμαντοκολλημένα. Και τα ξύλα που καιγόταντανε στη φωτιά ευωδιάζανε σα μοσκολίβανο και δεν τρίζανε, όπως τρίζανε τα ξύλα της φωτιάς, παρά ψέλνανε σαν τους αγγέλους που' ναι στον Παράδεισο.

Ο Γιάννης ήτανε καλός άνθρωπος, όπως τον έφτιαξε ο θεός. Φτωχός ήτανε, είχε λιγοστά πρόβατα, μα πλούσια καρδιά: "Τη πτωχεία τα πλούσια!" Ήτανε αυτός καλός, μα είχε και καλή γυναίκα. Κι όποιος τύχαινε να χτυπήσει την πόρτα τους, έτρωγε κι έπεινε και κοιμότανε. Κι αν ήτανε και πικραμένος, έβρισκιε παρηγοριά. Γι' αυτό κι ο Άγιος Βασίλης κόνεψε στο καλύβι τους, ξημερώνοντας Πρωτοχρονιά, παραμονή της χάρης του, κι έδωσε την ευλογία του.

Κείνη τη νύχτα τον περιμένανε όλες οι πολιτείες και τα χωριά της οικουμένης, άρχοντοι, δεσποτάδες κι επίσημοι άνθρωποι, πλην εκείνος δεν πήγε σε κανέναν τέτοιο άνθρωπο, παρά πήγε στο μαντρί του Γιάννη του Βλογημένου.

Σαν βολέψανε τα πρόβατα, μπήκε μέσα ο Γιάννης και λέγει στον γέροντα:

"Γέροντα, μεγάλη χαρά έχω απόψε που ήρθες, ν' ακούσουμε κι εμείς κανένα γράμμα, γιατί δεν έχουμε εκκλησιά κοντά μας, μήτε καν ρημοκλήσι. Εγώ αγαπώ πολύ τα γράμματα της θρησκείας μας, κι ας μην τα καταλαβαίνω, γιατί είμαι ξύλο απελέκτο. Μια φορά μας ήρθε ένας γέροντας Αγιονομίτης και μας άφησε τούτη την αγιοτική φυλλάδα, κι αν λάχει να περάσει κανένας γραμματιζούμενος καμιά φορά, τον βάζω και τη διαβάζει. Εγώ όλα όλα τα γράμματα που ξέρω είναι τρία λόγια που τα' λεγε ένας γραμματιζούμενος, που έβγαζε λόγω στο χωριό, δυο ώρες από δω, κι από τις πολλές φορές που τα' λεγε, τυπώθηκαν στη θύμησή μου. Αυτός ο γραμματικός έλεγε και ξανάλεγε: " Σκώνιτι ου μήτηρ του κι τουν ανισπάζιτι κι του λέγ': Τέκνου μου! Τέκνου μου!". Αυτά τα γράμματα ξέρω..."

Ήτανε μεσάνυχτα. Ο αγέρας βοσκούσε. Ο Άγιος Βασίλης σηκώθηκε απάνου και στάθηκε γυρισμένος κατά την ανατολή κι έκανε τον σταυρό του τρεις φορές. Ύστερα έσκυψε και πήρε από το ταγάρι του μια φυλλάδα και είπε:

"Ευλογητός ο Θεός ημών πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνες των αιώνων!"

Ο Γιάννης πήγε και στάθηκε από πίσω του και σταύρωσε τα χέρια του. Η γυναίκα βύζαξε το μωρό και πήγε κι εκείνη και στάθηκε κοντά στον άντρα της. Κι ο γέροντας είπε το "Θεός Κύριος" και τ' απολυτίκιο της Περιτομής "Μορφήν αναλλοιώτως ανθρωπίνην προσέλαβες", χωρίς να πει και το δικό του το απολυτίκιο, που λέγει εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος σου". Έψελνε γλυκά και ταπεινά, κι ο Γιάννης κι η Γιάνναινα τον ακούγανε με κατάνυξη και κάνανε τον σταυρό τους. Κι είπε ο Άγιος Βασίλης τον όρθρο και τον κανόνα της εορτής "Δεύτε λαοί, άσωμεν", χωρίς να πει τον δικό του κανόνα "Σου την φωνήν έδει παρείνε, Βασίλειε". Κι ύστερα είπε όλη τη λειτουργία κι έκανε απόλυση.

Καθίσανε στο τραπέζι και φάγανε, ο Άγιος Βασίλης ο Μέγας, ο Γιάννης ο Βλογημένος, η γυναίκα του, κι ο μπαρμπα - Μάρκος ο Βουβός, που τον είχε συμμαζέψει ο Γιάννης και τον

βοηθούσε.

Και σαν αποφάγανε, έφερε η γυναίκα τη βασιλόπιτα και την έβαλε απάνω στο σοφρά. Κι ο Άγιος Βασίλης πήρε το μαχαίρι και σταύρωσε τη βασιλόπιτα κι είπε.

"Εις όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος!"

Κι έκοψε το πρώτο το κομμάτι κι είπε: "του Χριστού", έκοψε το δεύτερο κι είπε: "της Παναγίας", κι ύστερα έκοψε το τρίτο και δεν είπε: "του Αγίου Βασιλείου", αλλά είπε: "του νοικοκύρη του Γιάννη του Βλογημένου!"

Πετάγεται ο Γιάννης και του λέγει:

"Γέροντα, ξέχασες τον Αι-Βασίλη!"

Του λέγει ο Άγιος: "Αλήθεια, τον ξέχασα!"

Κι έκοψε ένα κομμάτι κι είπε:

"Του δούλου του Θεού Βασιλείου!"

Ύστερα έκοψε πολλά κομμάτια και σε κάθε ένα που έκοβε έλεγε: "της νοικοκυράς", "του μωρού", "του δούλου του Θεού Μάρκου του μογιλάου", "του σπιτιού", "των ζωντανών", "των φτωχών".

Λέγει πάλι ο Γιάννης στον Άγιο:

"Γέροντα γιατί δεν έκοψες για την αγιοσύνη σου;"

Του λέει ο Άγιος":

"Έκοψα, ευλογημένο!"

Μα ο Γιάννης δεν κατάλαβε τίποτα, ο καλότυχος!

Έστρωσε η γυναίκα, για να κοιμηθούνε.

Σηκώθηκαν να κάνουνε την προσευχή τους.

Ο Άγιος Βασίλης άνοιξε τις παλάμες του κι είπε τη δική του την ευχή, που τη λέγει ο παπάς στη λειτουργία: "Κύριος ο Θεός μου, οίδα ότι ούκ είμι άξιος, ουδέ ικανός, ίνα υπό την στέγην εισέλθης του οίκου της ψυχής μου..."

Σαν τελείωσε την ευχή κι ετοιμαζότανε να πλαγιάσουνε, του λέγει ο Γιάννης:

"Εσύ, γέροντα, που ξέρεις τα γράμματα, πες μας σε ποια παλάτια άραγες πήγε απόψε ο Αι-Βασίλης; Οι άρχοντοι κι οι βασιλιάδες τι αμαρτίες μπορεί να' χουνε; Εμείς οι φτωχοί είμαστεν αμαρτωλοί και κακορίζικοι, επειδή η φτώχεια μας κάνει να κολαζόμαστε!"

Ο Άγιος Βασίλης δάκρυσε. Σηκώθηκε πάλι απάνω, άπλωσε τις απαλάμες του και ξανάειπε την ευχή του αλλιώτικα:

"Κύριε ο Θεός μου, οίδας ότι ο δούλος σου Ιωάννης ο απλούς εστίν άξιος και ικανός, ίνα υπό την στέγην αυτού εισέλθης, ότι νήπιος υπάρχει, και των τοιούτων εστίν η βασιλεία των ουρανών..."

Και πάλι δεν κατάλαβε τίποτα ο Γιάννης ο καλότυχος, ο Γιάννης ο Βλογημένος.

ΔΙΗΓΗΜΑ Φ. ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ - ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ Α.Κ.

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Στη γωνιά μας κόκκινο
τ'αναμένο τζάκι,
τούφες χιόνι πέφτουνε
στο παραθυράκι.

Έρχονται πάλι τα Χριστούγεννα και ο κόσμος ετοιμάζεται να ξαναγιορτάσει αυτή την Αγία Ημέρα της Χριστιανοσύνης.

Όμως, όπως και να το κάνουμε, ο γιορτασμός που γινόταν παλαιότερα δεν γίνεται τώρα. Σήμερα το μόνο που μας κάνει να θυμηθούμε ότι έρχονται ημέρες γιορτινές και κυρίως στην πόλη, είναι οι πλαστικές και οι χάρτινες γιρλάντες και τα πολύχρωμα φώτα που κρέμονται στα μεγάλα καταστήματα και στους κεντρικούς δρόμους του κάθε δήμου. Επίσης Χριστούγεννα στην πόλη θυμίζουν και οι χιλιάδες γαλοπούλες, ντόπιες και εισαγόμενες που κρέμονται στα τσιγκέλια της κεντρικής αγοράς και των χασάπηδων της γειτονιάς. Αυτά είναι τα κύρια χαρακτηριστικά που θυμίζουν Χριστούγεννα στην πόλη.

Οι γιορτές στην επαρχία, σήμερα, δυστυχώς δεν είναι όπως παλιά. Εκείνος ο ενθουσιασμός και η αγωνία που είχαμε παλιότερα περιμένοντας τις ημέρες των γιορτών δεν υπάρχει πια. Βέβαια τα χωριά είναι άδεια τώρα από κόσμο και κυρίως από νέους, οι οποίοι θα δημιουργήσουν τη γιορτινή ατμόσφαιρα. Παρ' όλα αυτά όμως υπάρχουν οι λίγες παλιές και καλές συνήθειες που τηρούνται ακόμα απ' τους χωριανούς. Πηγαίνοντας στην εκκλησία του χωριού ακούς τη λειτουργία και αναβιώνουν οι μνήμες απ' τα χρόνια πολλά που όλοι οι χωριανοί ανταλλάσουν με χειραψίες. Πηγαίνοντας επίσης στα μαγαζιά αρχίζουν τ' αλληλοκεράσματα, αυτή η ωραία και παμπόλαια συνήθεια των Βουνεσιωτών που μαρτυράει το φιλότιμο και τη λεβεντιά τους.

Επίσης τις παραμονές των Χριστουγέννων συνεχίζει ν' ακούγεται κάποιο ουρλιαχτό σφαγής γουρουνιού. Ε! όλα αυτά δεν μπορεί απ' το να σου θυμίζουν Χριστούγεννα στο χωριό. Μετά τα Χριστούγεννα έρχεται η γιορτή του Σταυρού και των Φώτων που κι αυτές οι μέρες θυμίζουν πολλά έθιμα απ' το χωριό. Ένα απ' αυτά τηρείται και σήμερα. Είναι τα "Λουκαντζάρια" που αναβιώνουν στο χωριό κάθε χρόνο, χάρη στην προσπάθεια αρκετών ανθρώπων. Τους αξίζει ένα μεγάλο "μπράβο"!

Η προσπάθεια αυτή έγινε και στην Αθήνα όπως όλοι ξέρουμε και από τι φάνηκε είχε επιτυχία παρ' όλο που ήταν αρκετά πρόχειρη. Γι' αυτό λέμε να κάνουμε και φέτος τα Λουκαντζάρια στην Αθήνα. Και καλούμε εκ μέρους του Συλλόγου όλους αυτούς που πήραν μέρος στην περσινή προσπάθεια και όσους δεν πήραν να πλασιώσουν το διοικητικό συμβούλιο για να βοηθήσουμε όλοι για καλύτερη επιτυχία αυτής της παρέας. Τέλος θέλω να ευχηθώ σε όλους όπου κι αν βρίσκονται, καλά Χριστούγεννα και ένα ευτυχές Νέο έτος.

Σταύρος Κατοίκος.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΝΕΒΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ	ΨΗΦΙΣΑΝ	ΕΓΚΥΡΑ	ΑΚΥΡΑ	ΠΑΣΟΚ	Ν.Δ	ΣΥΝ	ΚΚΕ	ΠΟΛΑ	ΛΟΙΠΟΙ
ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ	1300	1292	8	719	382	11	163	8	9
ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑΣ	917	907	10	292	447	33	94	35	6
ΚΡΥΟΝΕΡΙ	604	601	3	224	329	12	6	26	4
ΚΕΡΑΣΙΑ	553	541	12	283	77	8	30	38	5
ΠΕΖΟΥΛΑ	729	722	7	269	381	7	19	38	8
ΝΕΟΧΩΡΙ	1197	1182	15	588	488	15	58	28	4
ΦΥΛΑΚΤΗ	841	829	12	436	316	21	21	28	7
ΜΠΕΛΟΚΟΜΥΤΗ	243	239	4	102	92	19	19	5	2
ΚΑΡΙΤΣΑ	323	317	6	193	97	4	10	12	1
ΚΑΣΤΑΝΙΑ	713	706	7	358	226	6	85	23	8
ΜΟΣΧΑΤΟ	505	500	5	268	149	27	46	10	-
ΕΛΛΗΝΟΠΥΡΓΟΣ	743	738	5	139	561	7	1	24	6
ΚΑΡΟΠΛΕΣΙ	463	458	5	255	166	2	29	1	5
ΚΑΝΑΛΙΑ	1277	1254	23	556	470	36	146	32	12